

Lov om patenter (patentloven)

Dato	LOV-1967-12-15-9
Departement	Justis- og beredskapsdepartementet
Sist endret	<u>LOV-2020-06-12-67</u> fra 01.03.2023, <u>LOV-2022-12-20-116</u> fra 01.02.2023
Ikrafttredelse	01.01.1968
Rettet	15.06.2023 (EØS-informasjon)
Korttittel	Patentloven – patl
EØS/EU/Schengen	EØS-avtalen protokoll 28 og EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 6 (forordning (EF) nr. 469/2009 endret ved forordning (EU) 2019/933), nr. 6a (forordning (EF) nr. 1610/96), nr. 9d (direktiv 98/44/EF).

Korttittel tilføyd ved lov 18 des 2009 nr. 139 (ikr. 18 des 2009 iflg. res. 18 des 2009 nr. 1604). – Jf. lover 26 juni 1953 nr. 8, 17 apr 1970 nr. 21 og 22 juni 2012 nr. 58. – Jf. tidligere lover 15 juli 1839 § 82, 16 juli 1885 nr. 2, 2 juli 1910 nr. 4.

Kapitteleversikt:

Kapittel 1. Almennelige bestemmelser. (§§ 1 - 6)

Kapittel 2. Patentsøknaden og dens behandling m.m. (§§ 7 - 27)

Kapittel 3. Internasjonale patentsøknader. (§§ 28 - 38)

Kapittel 4. Patentets omfang og gyldighetstid. (§§ 39 - 40)

Kapittel 5. Betaling av årsavgifter. (§§ 41 - 42)

Kapittel 6. Lisens, overdragelse m.m. (§§ 43 - 50 a)

Kapittel 7. Patentets opphør m.m. (§§ 51 - 55)

Kapittel 8. Opplysningsplikt angående patent. (§56)

Kapittel 9. Bestemmelser om rettsvern m.m. (§§ 56 a - 62)

Kapittel 9a. Forlenget beskyttelsestid for enkelte produkter (§§ 62 a - 62 b)

Kapittel 10. Rettergangsfrskrifter. (§§ 63 - 66)

Kapittel 10a. Europeiske patenter (§§ 66 a - 66 m)

Kapittel 11. Forskjellige bestemmelser. (§§ 67 - 77)

Forordninger

EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 6 (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 469/2009 av 6. mai 2009 om det supplerende beskyttelsessertifikatet for l...

Utdrag fra EØS-komiteens beslutning nr. 92/2017 av 5. mai 2017, i uoffisiell norsk oversettelse hentet fra Prop. 127 LS (2016–2017):

EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 6a (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1610/96 av 23. juli 1996 om innføring av et supplerende beskyttelsessert...

Sluttbestemmelser

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser.

§ 1.

Innenfor ethvert teknisk område har den som har gjort en oppfinnelse som kan utnyttes industrielt, eller den som oppfinnerens rett er gått over til, i overensstemmelse med denne lov rett til etter søknad å få patent på oppfinnelsen og derved oppnå enerett til å utnytte den i nærings- eller driftsøyemed.

Som oppfinnelser anses ikke noe som bare utgjør

1. oppdagelser, vitenskapelige teorier og matematiske metoder,
2. kunstneriske frembringelser,
3. planer, regler eller metoder for utøvelse av intellektuell virksomhet, for spill eller forretningsvirksomhet, eller programmer for datamaskiner,
4. fremleggelse av informasjon.

Oppfinnelser kan patenteres også når de gjelder et produkt som består av eller inneholder biologisk materiale, eller en fremgangsmåte for å fremstille, behandle eller anvende biologisk materiale. Biologisk materiale som er isolert fra sitt naturlige miljø eller fremstilt ved hjelp av en teknisk fremgangsmåte, kan være gjenstand for en oppfinnelse selv om det allerede forekommer i naturen.¹ Med biologisk materiale forstås i denne lov materiale som inneholder genetisk informasjon, og som kan formere seg selv eller kan formeres i et biologisk system.

Patent meddeles ikke på plantesorter eller dyreraser. Oppfinnelser som gjelder planter eller dyr, kan derimot patenteres hvis utøvelsen av oppfinnelsen ikke er teknisk begrenset til en bestemt plantesort eller dyrerase. Kongen kan i forskrift fastsette hva som skal regnes som plantesort eller dyrerase.

Patent meddeles ikke på vesentlig biologiske fremgangsmåter for fremstilling av planter eller dyr. Med vesentlig biologisk fremgangsmåte forstås i denne lov en fremgangsmåte som i sin helhet beror på naturlige fenomener som krysning eller utvelging.² Patent kan derimot meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåter³

eller andre tekniske fremgangsmåter eller et produkt som er fremstilt ved slike fremgangsmåter.² Med mikrobiologisk fremgangsmåte forstås i denne lov enhver fremgangsmåte som anvender, utføres på eller fremstiller et mikrobiologisk materiale.

Patent meddeles ikke på fremgangsmåter for kirurgisk behandling, terapi eller diagnostisering, som foretas på mennesker eller dyr. Denne bestemmelse er ikke til hinder for meddelelse av patent på produkter, herunder stoffer eller stoffblandinger, til bruk i slike fremgangsmåter.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).
- 1 Jf. EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 9d (direktiv 98/44) art. 4.
- 2 Jf. dir 98/44 art. 2 nr. 2.
- 3 Jf. dir 98/44 art. 2 nr. 1, b.

§ 1 a.

Menneskekroppen på alle dens tilblivelses- og utviklingsstadier samt den rene oppdagelse av en av dens bestanddeler, herunder en sekvens eller en delsekvens av et gen, kan ikke patenteres.¹

En bestanddel som er isolert fra menneskekroppen eller som på annet vis er fremstilt ved en teknisk fremgangsmåte, herunder en sekvens eller en delsekvens av et gen, kan utgjøre en patenterbar oppfinnelse, selv om bestanddelen i sin struktur er identisk med strukturen i en naturlig bestanddel.²

- 0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).
- 1 Jf. EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 9d (direktiv 98/44) art. 5 nr. 1
- 2 Jf. § 1 (3) og dir 98/44 art. 5 nr. 2.

§ 1 b.

Patent meddeles ikke hvis kommersiell utnyttelse av oppfinnelsen ville stride mot offentlig orden eller moral.¹

Utnyttelse av en oppfinnelse skal ikke anses for å stride mot offentlig orden eller moral bare fordi den er forbudt ved lov eller forskrift.

På grunnlag av første ledd kan det blant annet ikke meddeles patent på

1. fremgangsmåter for kloning av mennesker,
2. fremgangsmåter for å endre den genetiske identiteten til menneskers kjønnsceller,
3. anvendelse av menneskelige embryoer for industrielle eller kommersielle formål, og
4. fremgangsmåter for å endre den genetiske identiteten til dyr som kan påføre dem lidelser uten at det medfører noen vesentlig medisinsk nytte for mennesker eller dyr, samt dyr som er fremstilt ved slike fremgangsmåter.²

- 0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).
- 1 Jf. EØS-avtalen vedlegg XVII 9d (dir 98/44) art. 6 nr. 1.
- 2 Jf. dir 98/44 art. 6 nr. 2.

§ 2.

Patent meddeles bare på oppfinnelser som er nye i forhold til hva som var kjent før patentsøknadens inngivelsesdag, og som dessuten skiller seg vesentlig fra dette.

Som kjent anses alt som er blitt alment tilgjengelig, enten dette er skjedd ved skrift, foredrag, utnyttelse eller på annen måte. Også innholdet i en her i riket før nevnte dag inngitt patentsøknad anses som kjent dersom denne søknad blir alment tilgjengelig etter bestemmelsene i § 22. Vilkåret i første ledd om at oppfinnelsen skal skille seg vesentlig fra hva som var kjent, gjelder dog ikke i forhold til innholdet i en slik søknad.

Søknader som omhandlet i kapittel 3 får samme virkning som her i riket inngitte søknader i tilfelle som angitt i §§ 29 og 38.

Vilkåret i første ledd om at oppfinnelsen skal være ny er ikke til hinder for at patent meddeles på kjente stoffer eller kjente stoffblandinger til anvendelse i fremgangsmåter som nevnt i § 1 sjette ledd, såfremt anvendelsen av stoffet eller stoffblandingen ikke er kjent ved noen av disse fremgangsmåter. Vilkåret er heller ikke til hinder for at patent meddeles på kjente stoffer eller kjente stoffblandinger til en spesifikk anvendelse i fremgangsmåter som nevnt i § 1 sjette ledd, såfremt en slik anvendelse ikke er kjent.

Patent kan meddeles uten hinder av at oppfinnelsen i løpet av de siste seks måneder før patentsøknadens inngivelse er blitt alment tilgjengelig:

1. som følge av åpenbart misbruk i forhold til søkeren eller noen denne utleder sin rett fra, eller
2. ved at søkeren eller noen som denne utleder sin rett fra, har forevist oppfinnelsen på en slik offisiell eller offisielt anerkjent internasjonal utstilling som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 vedtatte konvensjon om internasjonale utstillinger.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 3.

Den ved patent oppnådde enerett innebærer, med de unntak som følger av tredje ledd, at andre enn patenthaveren ikke uten dennes samtykke må utnytte oppfinnelsen ved å

1. tilvirke, utby, bringe i omsetning eller anvende et produkt som er beskyttet ved patentet eller å innføre eller besitte produktet i slik hensikt,
2. anvende eller tilby å anvende en fremgangsmåte som er beskyttet ved patentet eller, om han vet eller det etter omstendighetene er åpenbart at fremgangsmåten ikke må anvendes uten patenthaverens samtykke, utby den for anvendelse her i riket,
3. utby, bringe i omsetning eller anvende et produkt som tilvirkes gjennom en patentbeskyttet fremgangsmåte, eller innføre eller besitte produktet i slik hensikt.

Eneretten innebærer likeledes at andre enn patenthaveren ikke uten dennes samtykke må utnytte oppfinnelsen ved å tilby eller levere midler til å utøve oppfinnelsen til noen som ikke er berettiget til å utnytte den her i riket, såfremt midlene vedrører noe vesentlig i oppfinnelsen og leverandøren eller tilbudsgiveren vet, eller det etter omstendighetene er åpenbart, at de er egnet og bestemt for slik utnyttelse. Er midlet en vare som vanligvis forekommer i handelen, gjelder dette likevel bare dersom den som tilbyr eller leverer midlet søker å påvirke mottakeren til å begå handlinger som omfattes av eneretten etter første ledd. I forhold til bestemmelsene i dette ledd skal personer som utnytter oppfinnelsen slik som nevnt i tredje ledd nr. 1, 3 eller 4, ikke anses som berettiget til å utnytte oppfinnelsen.

Fra eneretten unntas:

1. Utnyttelse som ikke skjer i nærings- eller driftsøyemed,

2. Utnyttelse av patentbeskyttede produkter som av patenthaveren eller med dennes samtykke er brakt i omsetning innenfor EØS,¹ om ikke annet følger av forskrift fastsatt av Kongen.
3. Utnyttelse ved eksperiment som angår selve oppfinnelsen,
4. Tilberedning på apotek av et legemiddel etter resept i enkelttilfelle eller forføyning over et legemiddel tilberedt på denne måte.
5. Utprøvinger, forsøk og lignende av et patentert legemiddel som er nødvendige for å oppnå markedsføringstillatelse for et legemiddel i en stat som er tilsluttet avtale 15. april 1994 om opprettelse av Verdens handelsorganisasjon (WTO-avtalen).

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 27 nov 1992 nr. 113 (ikr. 1 jan 1995), 7 mai 2004 nr. 20 (ikr. 7 mai 2004 iflg. res. 7 mai 2004 nr. 723), 18 des 2009 nr. 139 (ikr. 18 des 2009 iflg. res. 18 des 2009 nr. 1604).

1 Jf. EØS-avtalen protokoll 28 art. 1 nr. 2.

§ 3 a.

Patentvernet for et biologisk materiale som har bestemte egenskaper på grunn av oppfinnelsen, omfatter ethvert biologisk materiale som er fremstilt fra dette biologiske materialet ved formering eller oppformering i identisk eller avvikende form, og som har de samme egenskapene.

Patentvernet for en fremgangsmåte som gjør det mulig å fremstille et biologisk materiale som har bestemte egenskaper på grunn av oppfinnelsen, omfatter det biologiske materialet som er fremstilt direkte ved denne fremgangsmåten, og ethvert annet biologisk materiale som er fremstilt fra det direkte fremstilte biologiske materialet ved formering eller oppformering i identisk eller avvikende form, og som har de samme egenskapene.

Så langt ikke annet følger av § 1 a første ledd, omfatter patentvernet for et produkt som inneholder eller består av genetisk informasjon, ethvert materiale som produktet er innsatt i, og der den genetiske informasjonen inngår og uttrykker sin funksjon.²

Patentvernet etter første til tredje ledd omfatter ikke biologisk materiale som er fremstilt ved formering eller oppformering av et biologisk materiale som er brakt i omsetning innenfor EØS¹ av patenthaveren eller med dennes samtykke, hvis formeringen eller oppformeringen er et nødvendig ledd i den anvendelsen materialet ble brakt i omsetning for, og forutsatt at det fremstilte materialet ikke senere brukes til annen formering eller oppformering.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

1 Jf. EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 9d (direktiv 98/44) art. 8 nr. 1.

2 Jf. dir 98/44 art. 9.

§ 3 b.

Hvis planteformeringsmateriale med patenthaverens samtykke selges eller overdras på annen måte til en gårdbruker for landbruksformål, har gårdbrukeren rett til å anvende avlingen sin til formering eller oppformering i egen driftsenhet uten hinder av § 3 a første til tredje ledd.¹

Hvis avlsdyr eller annet animalsk formeringsmateriale med patenthaverens samtykke selges eller overdras på annen måte til en gårdbruker, har gårdbrukeren rett til å anvende det beskyttede dyret eller formeringsmaterialet til landbruksformål i egen landbruksvirksomhet uten hinder av § 3 a første til tredje ledd. Forrige punktum gir ikke rett til å selge materialet som ledd i eller med sikte på kommersiell formeringsvirksomhet.²

Kongen kan gi forskrift om vilkårene for og omfanget av gårdbrukerens rett etter paragrafen her.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

- 1 Jf. EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 9d (dir 98/44) art. 11 nr. 1.
- 2 Jf. dir 98/44 art. 11 nr. 2.

§ 3 c.

Patentvernet for biologisk materiale som allerede forekommer i naturen, omfatter bare den delen av materialet som er nødvendig for den industrielle anvendelse som er angitt i patentsøknaden.

- 0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), endret ved lov 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 4.

Den som i nærings- eller driftsøyemed utnyttet oppfinnelsen her i riket da patentsøknaden ble inngitt, kan uten hinder av patent fortsette utnyttelsen med bibehold av dennes alminnelige karakter, såfremt utnyttelsen ikke utgjorde et åpenbart misbruk i forhold til søkeren eller noen som denne utleder sin rett fra. Sådanne utnyttelsesrett tilkommer under tilsvarende forutsetninger også den som hadde truffet vesentlige foranstaltninger til utnyttelse av oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed her i riket.

Den i første ledd omhandlede rett kan bare overgå til andre sammen med den virksomhet hvori den er oppstått, eller hvor utnyttelsen var ment å skulle skje.

§ 5.

Uten hinder av patent kan en oppfinnelse utnyttes på et utenlandsk kjøretøy, fartøy eller luftfartøy ved bruken av sådant samferdselsmiddel under dettes midlertidige eller tilfeldige tilstedeværelse her i riket.

Når et fremmed land innrømmer tilsvarende rett for norske luftfartøy, kan Kongen bestemme at reservedeler og tilbehør til luftfartøy uten hinder av patent kan innføres og anvendes her til reparasjon av luftfartøy hjemmehørende i vedkommende land.

§ 6.

Søknad om patent på en oppfinnelse som tidligst tolv måneder før søknadsdagen er angitt i søknad om patent her i riket eller om patent, oppfinnersertifikat eller bruksmønsterbeskyttelse i fremmed stat som er tilsluttet Pariskonvensjonen av 20. mars 1883 for vern av den industrielle eiendomsretten, skal i forhold til § 2 første, annet og fjerde ledd samt § 4, anses inngitt samtidig med den tidligere søknad, dersom søkeren begjærer det. Kongen kan ved forskrift gi regler om at også søknader som ikke er inngitt i en stat som er tilsluttet Pariskonvensjonen, skal gi grunnlag for prioritet som nevnt i første punktum.

Kongen fastsetter de nærmere vilkår for retten til å gjøre prioritet som her omhandlet gjeldende.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1996 iflg. res. 22 des 1995 nr. 1039).

Kapittel 2. Patentsøknaden og dens behandling m.m.

§ 7.

Patentmyndigheten her i riket er Patentstyret.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (tidligere § 8), 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244).

§ 8.

Søknad om patent inngis skriftlig til Patentstyret eller, i tilfelle som omhandles i kapittel 3, til patentmyndighet eller internasjonal organisasjon som angitt i § 28.

Søknaden skal inneholde en beskrivelse av oppfinnelsen, innbefattet tegninger når slike er nødvendige, samt patentkrav som angir oppfinnelsen som søkes beskyttet ved patentet, og er klare, tydelige og har støtte i beskrivelsen. Den omstendighet at oppfinnelsen gjelder en kjemisk forbindelse, medfører ikke at en bestemt anvendelse må angis i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig at en fagperson på grunnlag av denne skal kunne utøve oppfinnelsen. En oppfinnelse som gjelder eller anvender biologisk materiale, skal i tilfelle som nevnt i § 8 a, bare anses tilstrekkelig tydelig angitt såfremt også vilkårene i § 8 a er oppfylt. Dersom oppfinnelsen gjelder eller anvender biologisk materiale som allerede forekommer i naturen, skal det fremgå tydelig av søknaden hvordan materialet kan utnyttes industrielt.

Søknaden skal dessuten inneholde et sammendrag av beskrivelse og patentkrav. Sammendraget skal bare tjene som teknisk informasjon og må ikke tillegges betydning i andre henseender.

I søknaden skal oppfinnerens navn angis. Søkes patent av en annen enn oppfinneren, skal søknaden inneholde en erklæring fra søkeren om at vedkommende har rett til oppfinnelsen. Hvis Patentstyret finner grunn til å tvile på at søkeren har rett til oppfinnelsen, kan retten kreves dokumentert.

Søkeren skal betale fastsatt søknadsgebyr, ellers henlegges søknaden. For søknaden skal også betales fastsatt årsavgift for hvert avgiftsår som begynner før søknaden er endelig avgjort.

Et avgiftsår etter denne lov omfatter ett år og regnes første gang fra den dag da søknaden ble inngitt og deretter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (ikr. 1 jan 1980 med unntak av bestemmelsene om deponering av kulturer av mikroorganismer som er satt ikr. 1 jan 1989 ved res. 21 sep 1988 nr. 924, tidligere § 9), 24 mai 1985 nr. 30, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 14 mars 2003 nr. 15 (ikr. 1 mai 2003 iflg. res. 4 apr 2003 nr. 417), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 8 a.

Skal det ved utøvelsen av en oppfinnelse anvendes biologisk materiale som verken er allment tilgjengelig eller kan beskrives slik i søknadsdokumentene at en fagperson på grunnlag av disse kan utøve oppfinnelsen, skal en prøve av det biologiske materialet deponeres senest den dag søknaden inngis. Prøven skal deretter fortløpende være deponert slik at den som i henhold til denne lov har rett til å få utlevert en prøve, kan få prøven utlevert i Norge. Kongen fastsetter hvor deponeringer kan foretas.

Opphører en deponert prøve å være levedyktig eller kan en prøve av andre grunner ikke utleveres, kan den erstattes med en ny prøve av det samme biologiske materialet innen den frist og på de øvrige vilkår som Kongen fastsetter. I så fall skal den nye deponering anses foretatt allerede den dag da den tidligere deponering ble foretatt.

0 Tilføyd ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), endret ved lover 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 8 b. ¹

Dersom en oppfinnelse gjelder eller anvender biologisk materiale eller tradisjonell kunnskap, skal det i patentsøknaden oppgis hvilket land oppfinneren mottok eller hentet materialet eller kunnskapen fra (leverandørland). Hvis nasjonal rett i leverandørlandet krever at det innhentes samtykke for uttak av biologisk materiale eller bruk av tradisjonell kunnskap, skal det opplyses i søknaden om slikt samtykke er innhentet.

Hvis leverandørlandet er et annet land enn opprinnelseslandet for det biologiske materialet eller den tradisjonelle kunnskapen, skal også opprinnelseslandet oppgis. Med opprinnelsesland menes for biologisk materiale det landet der materialet ble hentet ut fra sine naturlige omgivelser og for tradisjonell kunnskap det landet der kunnskapen ble utviklet. Hvis nasjonal rett i opprinnelseslandet krever at det innhentes samtykke for uttak av biologisk materiale eller bruk av tradisjonell kunnskap, skal det opplyses i søknaden om slikt samtykke er innhentet. Hvis opplysningene etter dette leddet ikke er kjent, skal søkeren opplyse om dette.

Opplysningsplikten for biologisk materiale etter første og annet ledd gjelder selv om oppfinneren har endret strukturen i det mottatte materialet. Opplysningsplikten gjelder ikke for biologisk materiale fra mennesker. Når biologisk materiale er ervervet i samsvar med artikkel 12 nr. 2 og 3 i den internasjonale traktat om plantegenetiske ressurser for mat og jordbruk 3. november 2001, skal det i stedet for opplysninger som nevnt i første og annet ledd legges ved patentsøknaden kopi av standard materialoverdragelsesavtale som nevnt i artikkel 12 nr. 4 i traktaten.

Brudd på opplysningsplikten er straffbart så langt det følger av straffeloven § 221. Opplysningsplikten berører ikke behandlingen av patentsøknaden eller gyldigheten av patentet.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), endret ved lover 19 juni 2009 nr. 100 (ikr. 1 juli 2009 iflg. res. 19 juni 2009 nr. 704), 19 juni 2015 nr. 65 (ikr. 1 okt 2015).

1 Paragrafen gjelder etter lov 19 des 2003 nr. 127 del III bare for patentsøknader innlevert etter at loven trådte i kraft (1 feb 2004, jf. res. 23 jan 2004 nr. 155).

§ 8 c.

Dersom en oppfinnelse gjelder eller anvender biologisk materiale fra mennesker, skal det fremgå av patentsøknaden om personen som materialet stammer fra, har samtykket i den aktuelle anvendelsen av materialet i samsvar med lov 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker.

Brudd på opplysningsplikten er straffbart så langt det følger av straffeloven § 221. Opplysningsplikten berører ikke behandlingen av patentsøknaden eller gyldigheten av patentet.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), endret ved lov 19 juni 2015 nr. 65 (ikr. 1 okt 2015).

§ 9.

Dersom søkeren begjærer det og betaler fastsatt gebyr skal Patentstyret på de vilkår Kongen bestemmer, la søknaden bli gjenstand for slik nyhetsgranskning ved internasjonal nyhetsgranskingsmyndighet som omhandlet i artikkel 15.5 i konvensjonen om patentsamarbeid vedtatt i Washington 19. juni 1970.

0 Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), endret ved lover 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 12 juni 2020 nr. 67 (i kraft 1 mars 2023 iflg. res. 17 feb 2023 nr. 229, se res. 17 feb 2023 nr. 230 for overgangsregler).

§ 10.

I samme søknad må ikke søkes patent på to eller flere oppfinnelser som er uavhengige av hverandre.

§ 11.

Søkes det patent på en oppfinnelse som fremgår av en ennå ikke avgjort patentsøknad som søkeren tidligere har inngitt, skal den senere søknad på begjæring og på de vilkår Kongen fastsetter, anses inngitt på det tidspunkt da dokumentene som oppfinnelsen fremgår av, innkam til Patentstyret.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 12. (Opphevet)

0 Opphevet ved lov 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936).

§ 13.

En søknad om patent må ikke endres slik at det søkes patent på noe som ikke fremgikk av søknaden da den ble inngitt.

0 Endret ved lov 20 des 1996 nr. 104 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1155).

§ 14. (Opphevet)

0 Endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30, opphevet ved lov 20 des 1996 nr. 104 (ikr. 1 jan 1997).

§ 15.

Har søkeren ikke iaktatt det som er foreskrevet om søknaden, eller finner Patentstyret at det for øvrig er noe til hinder for å imøtekomme den, skal søkeren underrettes om dette og oppfordres til innen en nærmere angitt frist å uttale seg eller foreta rettelse. I sammendraget kan dog Patentstyret, uten å høre søkeren, foreta de endringer som finnes nødvendige.

Unnlater søkeren innen fristens utløp å avgi uttalelsen eller foreta handling for rettelse av en anmerket mangel, skal søknaden henlegges. Opplysning om at så i tilfelle vil skje, skal inntas i Patentstyrets underretning etter første ledd.

Behandlingen av søknaden gjenopptas likevel hvis søkeren innen fire måneder fra utløpet av den nevnte frist innkommer med uttalelsen eller foretar handling for rettelse. Det skal betales fastsatt avgift.

Betales ikke årsavgift i samsvar med §§ 8, 41 og 42, henlegges søknaden uten forutgående underretning. Behandlingen av en søknad som er henlagt av denne grunn, kan ikke gjenopptas.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 14 mars 2003 nr. 15 (ikr. 1 mai 2003 iflg. res. 4 apr 2003 nr. 417).

§ 15 a.

Er Patentstyret i tvil om § 1 b er til hinder for å imøtekomme søknaden, skal Patentstyret innhente en rådgivende uttalelse fra en etisk nemnd oppnevnt av Kongen før søknaden avgjøres. Nemnda skal avgi sin uttalelse innen tre måneder etter foreleggelsen. Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om saksbehandlingen i nemnda.

- 0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

§ 16.

Finner Patentstyret også etter at søkerens svar er innkommet at det foreligger hinder for å imøtekomme søknaden, og har søkeren hatt anledning til å uttale seg om hindringen, skal søknaden avslås med mindre Patentstyret finner at søkeren bør tilskrives på nytt.

- 0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 17.

Påstår noen overfor Patentstyret at det er han og ikke søkeren som har retten til oppfinnelsen, kan Patentstyret hvis det finner spørsmålet tvilsomt, oppfordre vedkommende til innen en nærmere angitt frist å reise søksmål for å få spørsmålet prøvet ved domstolene, idet han gjøres oppmerksom på at påstanden vil kunne bli satt ut av betraktning ved den fortsatte behandling av saken dersom oppfordringen ikke imøtekommes.

Er spørsmålet om retten til oppfinnelsen under behandling ved domstol, kan behandlingen av patentsøknaden stilles i bero inntil søksmålet er endelig avgjort.

- 0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 18.

Godtgjør noen overfor Patentstyret at det er han og ikke søkeren som har retten til oppfinnelsen, skal Patentstyret, dersom vedkommende begjærer det, i stedet for av den grunn å avslå søknaden, overføre den til den berettigede. Den som patentsøknaden overføres til, skal betale nytt søknadsgebyr, ellers henlegges søknaden.

Er det fremsatt begjæring om overføring av en patentsøknad, må søknaden ikke henlegges, avslås eller imøtekommes før begjæringen er endelig avgjort.

- 0 Endret ved lover 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 19.

Er søknaden i foreskrevet stand, og finnes ikke hinder for patent å foreligge, skal søkeren underrettes om at patent kan meddeles.

Etter at patent er meddelt, kan patentkravene ikke endres slik at patentvernets omfang utvides.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 20 des 1996 nr. 104 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1155), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798, se dens nr. 3).

§ 20.

Innen to måneder etter at søkeren er underrettet om at patent kan meddeles, skal søkeren betale fastsatt meddelelsesgebyr. Skjer ikke dette, henlegges søknaden. Behandlingen av søknaden gjenopptas likevel dersom søkeren betaler meddelelsesgebyret innen fire måneder etter utløpet av fristen. Det skal betales fastsatt gjenopptakelsesavgift.

Søkes patent av oppfinneren, kan Patentstyret innrømme søkeren fritak for å betale meddelelsesgebyr dersom det er forbundet med betydelig vanskelighet for søkeren å betale gebyret, og det er begjært fritak innen to måneder etter at søkeren er underrettet om at patent kan meddeles. Avslås begjæringen om fritak, skal gebyr som betales innen to måneder deretter, anses som betalt i rett tid.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 21.

Når meddelelsesgebyr etter § 20 er betalt, eller fritak for gebyret er gitt, skal søknaden imøtekommes dersom det fortsatt ikke finnes å foreligge hinder for patent. Avgjørelsen skal kunngjøres.

Når avgjørelsen om å imøtekomme søknaden er kunngjort, er patentet meddelt. Patent kan meddeles på norsk eller engelsk.

Samtidig med at patentet meddeles, skal Patentstyret utgi et patentskrift. Patentskriftet skal inneholde beskrivelse, patentkrav og sammendrag, samt patenthaverens og oppfinnerens navn. Når et patent meddeles på engelsk, skal patentskriftet inneholde en oversettelse av patentkravene til norsk. Samsvarer ikke oversettelsen med teksten på engelsk, gjelder patentvernet bare så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og teksten på engelsk. I sak om begrensning av eller gyldigheten av et patent som er meddelt på engelsk, skal kun patentkravene på engelsk legges til grunn for avgjørelsen. Patenthaveren kan sende inn en rettelse av oversettelse som nevnt i tredje punktum. Når patenthaveren har betalt fastsatt gebyr, skal Patentstyret kunngjøre at rettet oversettelse er innsendt, og holde den tilgjengelig for enhver. Deretter gjelder den rettede oversettelsen. Ved innsendelse av rettet oversettelse gjelder § 66 j annet ledd tilsvarende.

Ved meddelelsen av patentet skal et patentbrev utferdiges.

Meddelte patenter innføres i patentregisteret, som føres av Patentstyret. Enhver har rett til å få se patentregisteret, få bekreftet utskrift av det og få kopi av patentsøknad med bilag som etter § 22 er tilgjengelig for enhver.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408, se endringslovens II), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 22.

Fra og med den dag da patent er meddelt, skal samtlige dokumenter i saken holdes tilgjengelige for enhver.

Når atten måneder er gått fra søknadens inngivelsesdag, eller, dersom prioritet etter § 6 er begjært, fra den dag som prioriteten er begjært fra, skal dokumentene holdes tilgjengelige for enhver selv om patent ikke er meddelt. Er søknaden henlagt eller avslått, skal dokumentene likevel ikke holdes tilgjengelige med mindre søkeren begjærer gjenopptakelse, påklager avgjørelsen eller begjærer søknaden tatt under behandling i medhold av § 72 eller § 73.

Når søkeren begjærer det, skal dokumentene holdes tilgjengelige tidligere enn fastsatt i første og annet ledd.

Når dokumentene blir tilgjengelige etter annet eller tredje ledd, skal Patentstyret utferdige kunngjøring om det.

Inneholder et dokument forretningshemmeligheter som ikke angår en oppfinnelse som det søkes eller er meddelt patent på i saken, kan Patentstyret når særlige grunner foreligger, etter begjæring bestemme at dokumentet ikke skal være tilgjengelig. Er en slik begjæring inngitt, blir dokumentet ikke tilgjengelig før begjæringen er avslått ved rettskraftig avgjørelse, jf § 26 fjerde ledd.

Forslag, utkast, betenkninger og andre liknende arbeidsdokumenter som Patentstyret selv utarbeider for behandlingen av en sak, er ikke tilgjengelige med mindre Patentstyret beslutter at de skal være det.

Er en prøve av biologisk materiale deponert etter § 8 a, har enhver rett til å få utlevert en prøve av materialet når dokumentene i saken er blitt tilgjengelige etter første, annet eller tredje ledd. Etter at patent er meddelt, kan utlevering skje til enhver som ber om det, uansett om patentet er opphørt eller kjent ugyldig. Dette innebærer likevel ikke at prøve skal utleveres til noen som i henhold til lov eller forskrift ikke har rett til å ha befatning med det deponerte materialet. Prøve skal heller ikke utleveres til noen hvis befatning med den må antas å være forbundet med betydelig risiko på grunn av materialets skadevoldende egenskaper.

Med virkning for tiden før patent er meddelt eller søknaden er endelig avgjort uten at patent er meddelt, kan søkeren uansett syvende ledd kreve at prøve bare utleveres til en særlig sakkyndig. Hvis patentsøknaden er avslått eller trukket tilbake, gjelder det samme i en periode på 20 år fra patentsøknaden ble inngitt. Kongen fastsetter en frist for å sette frem krav om utleveringsbegrensning og fastsetter hvem som kan nyttes som sakkyndig.

Begjæring om utlevering av prøve fremsettes skriftlig overfor Patentstyret og skal inneholde en erklæring om å iaktta de begrensninger i bruken av prøven som Kongen fastsetter. Kan prøven bare utleveres til en særlig sakkyndig, skal erklæringen i stedet avgis av denne.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3, 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936).

§ 23.

Henlegges eller avslås en søknad som er blitt tilgjengelig for enhver, skal dette kunngjøres når beslutningen er blitt rettskraftig.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 24.

Enhver kan fremsette innsigelse mot et meddelt patent. En innsigelse skal fremsettes skriftlig, være begrunnet og kommet inn til Patentstyret innen ni måneder fra den dag patentet ble meddelt. I særlige tilfeller kan Patentstyret etter begjæring innrømme innsigeren en kort tilleggsfrist for å fremskaffe ytterligere dokumentasjon til støtte for innsigelsen.

Fristen for å fremsette innsigelse om at et patent er meddelt i strid med § 1 b, er tre år fra den dag patentet ble meddelt. Den som fremsetter slik innsigelse mer enn ni måneder etter nevnte dag, skal betale fastsatt gebyr,¹ ellers anses innsigelsen som ikke innkommet.

Innsigelse som grunner seg på at patentet er meddelt til en annen enn den som etter § 1 er berettiget til det, kan bare fremmes av den som påstår seg berettiget til patentet. Innsigeren kan i innsigelsen begjære patentet overført til seg.

Patentstyret skal avvise en innsigelse som ikke oppfyller vilkårene i første til tredje ledd.

Patentstyret skal gi patenthaveren meddelelse om innsigelser og skal gi denne anledning til å uttale seg om dem.

Er det fremsatt innsigelse mot patentmeddelelsen, skal dette anmerkes i patentregisteret og kunngjøres.

Dersom patentet som det er fremsatt innsigelse mot, er meddelt på engelsk, kan Patentstyret pålegge patenthaveren å sende inn en oversettelse av patentskriftet til norsk. Sender ikke patenthaveren inn oversettelse innen den frist Patentstyret fastsetter, kan Patentstyret få patentskriftet oversatt for patenthaverens regning.

Selv om innsigelsen trekkes tilbake, kan innsigelsesbehandlingen fortsettes dersom særlige grunner taler for det.

0 Endret ved lover 24 mai 1985 nr. 30, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

1 Annet ledd gjelder etter lov 19 des 2003 nr. 127 del III bare for patenter meddelt etter at den trådte i kraft (1 feb 2004, jf. res. 23 kan 2003 nr. 155).

§ 25.

Patentstyret skal etter innsigelse oppheve et patent dersom

1. det er meddelt til tross for at vilkårene i §§ 1 til 2 ikke er oppfylt,
2. det gjelder en oppfinnelse som ikke er beskrevet som bestemt i § 8 annet ledd tredje til femte punktum, eller
3. det omfatter noe som ikke fremgikk av søknaden da den ble inngitt.

Dersom innsigeren påstår seg berettiget til patentet og i innsigelsen har begjært patentet overført til seg, skal Patentstyret overføre patentet til innsigeren istedenfor å oppheve det dersom det finner at det er innsigeren som etter § 1 er berettiget til patentet. § 53 tredje ledd gjelder tilsvarende.

Patentstyret skal forkaste en innsigelse dersom det ikke foreligger hinder som nevnt i første ledd for at patentet opprettholdes. Er Patentstyret i tvil om et patent er meddelt i strid med § 1 b, skal Patentstyret innhente en rådgivende uttalelse etter § 15 a.

Har patenthaveren under innsigelsesbehandlingen gjort slike endringer at det ikke foreligger hinder som nevnt i første ledd for at patentet opprettholdes i endret form, og endringene heller ikke medfører at patentvernets omfang utvides i forhold til patentet slik det ble meddelt, skal patentet opprettholdes i den endrede formen.

Når Patentstyrets eller Klagenemndens avgjørelse av en innsigelse er rettskraftig, skal melding om avgjørelsen innføres i patentregisteret og kunngjøres. Dersom avgjørelsen innebærer at patentet opprettholdes i endret form, skal Patentstyret utgi et nytt patentskrift, utferdige et nytt patentbrev og innføre det endrede patentet i patentregisteret.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 26.

Den endelige avgjørelsen av en patentsøknad kan påklages til Klagenemnden for industrielle rettigheter (Klagenemnden) dersom avgjørelsen har gått søkeren imot.

Den endelige avgjørelsen av en innsigelse kan påklages til Klagenemnden av patenthaveren eller innsigieren dersom avgjørelsen har gått vedkommende imot.

Blir en begjæring om gjenopptakelse etter § 15 tredje ledd eller § 20 første ledd avslått, eller en begjæring om overføring etter § 18 imøtekommet, kan avgjørelsen påklages av søkeren til Klagenemnden. Blir en begjæring om overføring etter § 18 avslått, kan avgjørelsen påklages av den som har fremsatt begjæringen.

Blir en begjæring etter § 22 femte eller niende ledd avslått, kan avgjørelsen påklages til Klagenemnden av den som har fremsatt begjæringen.

- 0 Endret ved lover 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244).

§ 27.

Klage må være innkommet til Patentstyret innen to måneder fra den dag meddelelse om avgjørelsen ble sendt vedkommende part. Det skal betales fastsatt gebyr, ellers opptas ikke klagen til behandling.

Selv om klagen frafalles, kan den prøves dersom særlige grunner taler for det.

Avgjørelse der Klagenemnden avslår en søknad om patent, opphever et patent eller opprettholder en beslutning fra Patentstyret om å oppheve et patent, kan ikke bringes inn for domstolene senere enn to måneder etter at meddelelse om avgjørelse ble sendt søkeren eller patenthaveren. Underretning om søksmålsfristen skal inntas i meddelelsen. Søksmål rettes mot staten ved Klagenemnden.

§ 22 femte og sjette ledd gjelder tilsvarende for dokumenter som inngis til Klagenemnden. § 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Klagenemnden ved klage over Patentstyrets avgjørelse av en innsigelse.

- 0 Endret ved lover 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 14 mars 2003 nr. 15 (ikr. 1 mai 2003 iflg. res. 4 apr 2003 nr. 417), 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

Kapittel 3. Internasjonale patentsøknader.

0 Overskriften endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35.

§ 28.

Med internasjonal patentsøknad menes søknad inngitt i henhold til konvensjonen om patentsamarbeid vedtatt i Washington 19. juni 1970 (samarbeidskonvensjonen).

Internasjonale patentsøknader inngis til nasjonale patentmyndigheter eller internasjonale organisasjoner som i henhold til samarbeidskonvensjonen er berettiget til å motta slike søknader (mottakende myndigheter). Patentstyret er mottakende myndighet i henhold til bestemmelser gitt av Kongen. For internasjonal søknad som inngis til Patentstyret, skal søkeren betale fastsatt gebyr. Kongen gir forskrift om gjenoppretting av prioritet der fristen etter § 6 første ledd utilsiktet er oversittet overfor Patentstyret som mottakende myndighet, herunder om frist for å begjære gjenoppretting og om gebyr.

For internasjonale patentsøknader som omfatter Norge, gjelder bestemmelsene i §§ 29-38.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798, se dens nr. 2).

§ 29.

En internasjonal patentsøknad som den mottakende myndighet har fastsatt internasjonal inngivelsesdag for, skal ha samme virkning som en patentsøknad som er inngitt her i riket samme dag. Bestemmelsen i § 2 annet ledd annet punktum får dog bare anvendelse såfremt søknaden blir videreført i henhold til § 31.

0 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35.

§ 30.

En internasjonal patentsøknad skal anses trukket tilbake for så vidt angår Norge i de tilfelle som angis i artikkel 24.1 i og ii i samarbeidskonvensjonen.

0 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35.

§ 31.

Vil søkeren videreføre en internasjonal patentsøknad i Norge, skal han innen 31 måneder fra den internasjonale inngivelsesdagen eller hvis prioritet er begjært, den dagen som prioritet er begjært fra, inngi til Patentstyret en oversettelse av den internasjonale søknaden til norsk eller engelsk i den utstrekning Kongen fastsetter, eller når søknaden er på norsk eller engelsk, en kopi av den. Søkeren skal betale fastsatt gebyr til Patentstyret.

Oversettelsen eller kopien kan inngis innen en ytterligere frist på to måneder mot at det betales en fastsatt avgift.

Foretar søkeren ikke det som påligger ham etter paragrafen her, skal søknaden anses trukket tilbake for så vidt angår Norge.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 14 mars 2003 nr. 15 (ikr. 1 mai 2003 iflg. res. 4 apr 2003 nr. 417), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408, se endringslovens II).

§ 32. (Opphevet)

- 0 Endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30, opphevet ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

§ 33.

Er en internasjonal patentsøknad videreført etter § 31, kommer bestemmelsene i kapittel 2 til anvendelse på søknaden og dens behandling med de avvik som følger av denne paragraf og §§ 34-37. Søknaden kan likevel ikke uten søkerens samtykke opptas til behandling før utløpet av den frist som gjelder etter § 31 første ledd.

Bestemmelsene i §§ 8 b og 8 c gjelder ikke for internasjonale patentsøknader.

§ 22 får anvendelse også før søknaden videreføres, når søkeren har oppfylt sin plikt etter § 31 til å inngi oversettelse av søknaden eller, om søknaden er på norsk eller engelsk, når søkeren har inngitt en kopi til Patentstyret.

Ved anvendelsen av §§ 48 og 56 anses en internasjonal patentsøknad å være gjort tilgjengelig for enhver når den er gjort tilgjengelig etter tredje ledd. En internasjonal søknad som er på engelsk, og som er gjort tilgjengelig etter tredje ledd, anses bare å være gjort tilgjengelig for enhver ved anvendelsen av § 60 første ledd når søkeren har sendt inn en oversettelse av patentkravene til norsk, og Patentstyret har kunngjort at slik oversettelse er innsendt, jf. § 60 annet ledd første til tredje punktum.

Oppfyller søknaden samarbeidskonvensjonens krav til form og innhold, skal den godtas i disse henseender.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30, 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408, se endringslovens II).

§ 34.

En internasjonal patentsøknad må ikke imøtekommes eller avslås før utløpet av en frist som Kongen fastsetter, om ikke søkeren samtykker i at søknaden avgjøres tidligere.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 35.

En internasjonal patentsøknad må ikke uten søkerens samtykke imøtekommes eller offentliggjøres i trykt skrift eller på annen liknende måte før den er publisert av det internasjonale byrå ved Verdensorganisasjonen for immateriell eiendomsrett (WIPO), med mindre 20 måneder er gått fra den internasjonale inngivelsesdagen. Dersom det er begjært prioritet etter § 6, skal fristen på 20 måneder regnes fra den dagen som prioritet er begjært fra.

- 0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 36.

Har en del av en internasjonal patentsøknad ikke vært gjenstand for internasjonal nyhetsgranskning eller internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving fordi søknaden ble ansett å omfatte oppfinnelser som er uavhengige av hverandre og søkeren ikke innen den foreskrevne tid betalte tilleggsgebyr i henhold til samarbeidskonvensjonen, skal Patentstyret prøve om vurderingen var riktig. Finnes dette å være tilfelle, skal den del av søknaden som ikke er gransket eller prøvet, anses trukket tilbake, med mindre søkeren betaler fastsatt gebyr innen to måneder fra Patentstyret har sendt ham underretning om sin avgjørelse. Finner Patentstyret at vurderingen ikke var riktig, skal det fortsette behandlingen av søknaden i sin helhet.

Avgjørelse etter første ledd, hvor Patentstyret har funnet at patentsøknaden omfatter uavhengige oppfinnelser, kan påklages av søkeren. Om klagefrist mm og adgangen til å bringe avgjørelser truffet av Klagenemnden inn for domstolene gjelder § 27 tilsvarende.

Dersom Klagenemnden opprettholder Patentstyrets avgjørelse, regnes fristen for betaling av slik gebyr som nevnt i første ledd annet punktum fra det tidspunkt Patentstyret sendte søkeren underretning om Klagenemndens avgjørelse.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798), 12 juni 2020 nr. 67 (i kraft 1 mars 2023 iflg. res. 17 feb 2023 nr. 229, se res. 17 feb 2023 nr. 230 for overgangsregler).

§ 37.

Har en del av en internasjonal patentsøknad ikke vært gjenstand for internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving fordi søkeren etter henvendelse fra vedkommende myndighet har begrenset patentkravene, skal den del av søknaden som ikke er prøvet, anses trukket tilbake, med mindre søkeren betaler fastsatt avgift til Patentstyret innen to måneder fra Patentstyret har anmodet ham om dette under henvisning til begrensningen i den prøving som er foretatt.

0 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35.

§ 38.

Har den mottakende myndighet avslått å fastsette internasjonal inngivelsesdag for en internasjonal patentsøknad, eller har den erklært at søknaden skal anses trukket tilbake eller at begjæring om at søknaden skal omfatte Norge skal anses trukket tilbake, skal Patentstyret på søkerens begjæring prøve om denne avgjørelse var riktig. Det samme skal gjelde når det internasjonale byrå har erklært at søknaden skal anses trukket tilbake.

Begjæring om omprøving etter første ledd skal fremsettes for det internasjonale byrå innen den frist Kongen fastsetter. Søkeren skal innen samme frist inngi til Patentstyret oversettelse av søknaden i den utstrekning Kongen fastsetter, samt betale fastsatt søknadsgebyr.

Finner Patentstyret at den avgjørelse som er tatt av den mottakende myndighet eller det internasjonale byrå er uriktig, skal Patentstyret fortsette behandlingen av søknaden i henhold til kapittel 2. Har den mottakende myndighet ikke fastsatt internasjonal inngivelsesdag, skal søknaden anses inngitt den dag som Patentstyret finner burde vært fastsatt som internasjonal inngivelsesdag. Oppfyller søknaden samarbeidskonvensjonens krav til form og innhold, skal den godtas i disse henseender.

Bestemmelsene i § 2 annet ledd annet punktum kommer til anvendelse på søknad som tas opp til behandling etter tredje ledd, dersom søknaden blir alment tilgjengelig etter § 22.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

Kapittel 4. Patentets omfang og gyldighetstid.

§ 39.

Patentvernets omfang bestemmes av patentkravene. For forståelse av patentkravene kan veiledning hentes i beskrivelsen.

§ 39 a.

En patenthaver kan begjære at patentkravene, og om nødvendig beskrivelsen, endres slik at patentvernets omfang begrenses (patentbegrensning).

Begjæring om patentbegrensning skal inngis skriftlig til Patentstyret. Begjæringen kan ikke fremsettes før innsigelsesperioden på ni måneder etter § 24 første ledd er utløpt og eventuelle innsigelser fremsatt i denne perioden er endelig avgjort. Er det reist søksmål om overføring av patentet eller er det tatt utlegg i det, kan begjæring om patentbegrensning ikke fremsettes før søksmålet er endelig avgjort eller utlegget er bortfalt. Dersom patenthaver begjærer eller har begjært begrensning eller opphevelse av et europeisk patent ved Det europeiske patentverket, skal Patentstyret stanse behandlingen av en begjæring som nevnt i første punktum inntil Det europeiske patentverket har truffet endelig avgjørelse i saken. Patentstyret gjenopptar deretter behandlingen av begjæringen, med mindre det var fullt samsvar mellom denne og begjæringen patenthaver fremsatte overfor Det europeiske patentverket.

Patenthaveren skal betale fastsatt begrensningsgebyr, ellers anses begjæringen som ikke innkommet.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), endret ved lover 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798, se dens nr. 5).

§ 39 b.

Er begjæringen i foreskrevet stand, undersøker Patentstyret om de endrede patentkravene er klare, tydelige og har støtte i beskrivelsen, og om patentet i endret form omfatter noe som ikke fremgikk av søknaden da den ble inngitt, eller innebærer en utvidelse av patentvernets omfang.

Finner Patentstyret at det ikke er noe til hinder for at begjæringen imøtekommes, skal patentet begrenses i samsvar med begjæringen. Begrensningen har virkning fra den dag patentsøknaden ble inngitt.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), endret ved lover 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798, se dens nr. 5).

§ 39 c.

Har patenthaveren ikke iaktatt det som er foreskrevet om begjæringen, eller finner Patentstyret at det for øvrig er noe til hinder for å imøtekomme den, skal patenthaveren underrettes om dette og oppfordres til innen en nærmere angitt frist å uttale seg eller foreta rettelse.

Unnlater patenthaveren innen fristen å avgi uttalelse eller foreta handling for rettelse av en anmerket mangel, skal begjæringen avslås. Opplysning om at så i tilfelle vil skje, skal inntas i Patentstyrets underretning etter første ledd.

Finner Patentstyret også etter at patenthaverens svar er innkommet at det foreligger hinder for å imøtekomme begjæringen, og har patenthaveren hatt anledning til å uttale seg om hindringen, skal begjæringen avslås om ikke Patentstyret finner at patenthaveren bør tilskrives på nytt.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 39 d.

Dersom den endelige avgjørelsen fra Patentstyret ikke går ut på at patentet skal begrenses i samsvar med begjæringen, kan patenthaveren påklage avgjørelsen til Klagenemnden.

Klagen må være innkommet til Patentstyret innen en måned fra den dagen meddelelse om avgjørelsen ble sendt til patenthaveren. Innen samme frist skal fastsatt klagegebyr betales, ellers opptas ikke klagen til behandling.

Patenthaveren kan bringe avgjørelsen av en klage i Klagenemnden inn for domstolene, men ikke senere enn en måned etter at meddelelse om avgjørelsen ble sendt vedkommende. Underretning om søksmålsfristen skal inntas i meddelelsen. Søksmål rettes mot staten ved Klagenemnden.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), endret ved lover 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 39 e.

Dersom et patent begrenses etter reglene i kapittelet her, skal dette kunngjøres. Patentstyret skal da også utgi et nytt patentskrift, utferdige et nytt patentbrev og innføre det begrensede patentet i patentregisteret.

0 Tilføyd ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

§ 40.

Et meddelt patent kan opprettholdes i inntil 20 år fra den dag patentsøknaden ble inngitt.

For opprettholdelse av patent skal det betales fastsatt årsavgift for hvert avgiftsår som begynner etter at patentet er meddelt. Er patentet meddelt før årsavgift for patentsøknaden har begynt å forfalle etter § 41, skal patenthaveren når årsavgift for patentet første gang forfaller, betale årsavgift også for avgiftsår som er påbegynt før meddelelsen av patentet.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III).

Kapittel 5. Betaling av årsavgifter.

0 Overskriften endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30.

§ 41.

Årsavgift forfaller på den siste dag i den kalendermåned da avgiftsåret begynner. Årsavgiftene for de to første avgiftsår forfaller likevel først samtidig med avgiften for det tredje avgiftsår. Årsavgift kan ikke betales tidligere enn seks måneder før den forfaller. Dersom domstolene opphever en avgjørelse fra Klagenemnden om å avslå en søknad om patent, forfaller årsavgift for avgiftsår som har begynt etter at Klagenemnden traff sin avgjørelse og fram til den dag da dommen ble rettskraftig, likevel først to måneder etter sistnevnte dag.

For en senere søknad som nevnt i § 11, forfaller årsavgiftene for avgiftsår som har begynt før den dag da den senere søknad ble inngitt eller som begynner innen to måneder fra denne dag, ikke i noe fall før to måneder etter denne dag. For en internasjonal patentsøknad forfaller årsavgifter for avgiftsår som har begynt før den dag da søknaden ble videreført etter § 31 eller opptatt til behandling etter § 38 eller som begynner innen to måneder fra denne dag, ikke i noe fall før to måneder etter denne dag.

Mot betaling av fastsatt forhøyelse kan årsavgift betales innen seks måneder etter at den forfalt.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244).

§ 42.

Er oppfinneren søker eller innehaver av patentet og Patentstyret finner at han har betydelige vansker med å betale årsavgift, kan det gi ham henstand med betalingen dersom han ber om det senest når årsavgift første gang forfaller. Henstand kan gis for inntil tre år om gangen, men ikke lenger enn inntil tre år fra patentets meddelelse. Forlenget henstand må det søkes om før gitt henstand utløper.

Avslås søknad om henstand eller forlenget henstand, skal avgift anses betalt i rett tid når den betales innen to måneder etter at melding om avslaget er sendt til patentsøkeren eller patenthaveren.

Årsavgift, hvis betaling det etter første ledd er gitt henstand med, kan mot samme forhøyelse som nevnt i § 41 tredje ledd, betales innen seks måneder etter det tidspunkt som henstand er gitt til.

0 Endret ved lov 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

Kapittel 6. Lisens, overdragelse m.m.

§ 43.

Har patenthaveren gitt en annen rett til i nærings- eller driftsøyemed å utnytte oppfinnelsen (lisens), kan denne ikke overdra sin rett til andre med mindre annet er eller må anses å være avtalt.

§ 44.

Er et patent, en patentsøknad eller et supplerende beskyttelsessertifikat overgått til en annen eller avtalelisens meddelt, skal dette etter krav fra en av partene anmerkes i patentregisteret eller i Patentstyrets særskilte register over europeiske patentsøknader. Det samme gjelder når en avtalelisens er overdratt.

Er en anmerket lisens opphørt, skal etter krav fra en av partene anmerkning gjøres om dette.

Panterett som nevnt i panteloven § 4-11 skal etter krav fra panthaveren eller innehaveren av søknaden eller rettigheten som pantsettelsen gjelder, anmerkes i patentregisteret eller i det særskilte registeret over europeiske patentsøknader. Det samme gjelder for overdragelse og frempantsettelse av slik panterett. Med krav om anmerkning skal følge dokumentasjon for pantsettelsen eller overdragelsen. Patentstyret skal bygge på at den som er oppført som innehaver av en søknad eller rettighet i patentregisteret eller i det særskilte registeret over europeiske patentsøknader har rett til å samtykke til pantsettelsen, med mindre det foreligger klare holdepunkter for at en annen er innehaver. Det samme gjelder for den som har overdratt eller frempantsett en panterett. Når panteretten er opphørt, skal det gjøres anmerkning om dette.

Om anmerkning i patentregisteret eller i det særskilte register over europeiske patentsøknader av utlegg og arrest gjelder tvangsfullbyrdsloven § 7-20 niende ledd, jf. tvisteloven § 33-7 annet ledd.

Første og annet ledd får tilsvarende anvendelse for meddelelse, overgang og opphør av tvangslisenser og for rett som omhandlet i § 53 tredje ledd.

Søksmål som gjelder et patent, en patentsøknad eller et supplerende beskyttelsessertifikat, kan alltid reises mot den som i registeret står som innehaver, og meldinger fra Patentstyret kan sendes til ham.

Partene kan påklage Patentstyrets nektelse av å foreta anmerkning etter paragrafen her til Klagenemnden. Klagen må være innkommet til Patentstyret innen to måneder fra den dagen melding om nektelsen ble sendt vedkommende part. Det skal betales fastsatt gebyr, ellers opptas ikke klagen til behandling. Er vilkårene for å behandle klagen oppfylt, kan Patentstyret endre avgjørelsen hvis det finner at klagen er begrunnet. Blir det ikke truffet slik avgjørelse, skal saken sendes til Klagenemnden. Klagenemndens leder kan alltid avgjøre klager etter leddet her alene.

0 Endret ved lover 8 feb 1980 nr. 2, 26 juni 1992 nr. 86, 22 des 1995 nr. 82 (i.kr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 13 juni 1997 nr. 44 (i.kr. 1 jan 1999 iflg. res. 17 juli 1998 nr. 615), 23 jan 2015 nr. 4 (i.kr. 1 juli 2015 iflg. res. 12 mai 2015 nr. 494, se dens VII), 12 juni 2020 nr. 67 (i kraft 1 mars 2023 iflg. res. 17 feb 2023 nr. 229, se res. 17 feb 2023 nr. 230 for overgangsregler).

§ 44 a.

Ved kollisjon mellom rettserverv som går ut på frivillig overdragelse av patent, herunder patentsøknad, og supplerende beskyttelsessertifikat, meddelelse av avtalelisens, overdragelse av avtalelisens, pantsettelse som nevnt i panteloven § 4-11, herunder overdragelse og frempantsettelse av slik panterett, og utlegg og arrest, går rettserverv der krav om anmerkning i patentregisteret eller i det særskilte registeret over europeiske patentsøknader er mottatt hos Patentstyret foran rettserverv som ikke er mottatt samme dag eller tidligere.

Rettserverv som er mottatt til anmerkning samme dag, er likestilt. Utlegg og arrest går likevel foran andre rettserverv. Er flere utleggsforretninger og arrestforretninger mottatt til anmerkning samme dag, går den eldste foran.

En eldre rett går uten hensyn til første og annet ledd foran en yngre, dersom den yngre rett hviler på et frivillig rettserverv og erververen da kravet om anmerkning ble mottatt hos Patentstyret kjente eller burde kjenne til den eldre rett.

Tinglysingsloven §§ 23 til 26¹ og §§ 30 til 32 a gjelder tilsvarende så langt de passer.

Ved kollisjon mellom rettserverv som nevnt i første ledd og panterett i driftstilbehør etter panteloven §§ 3-4 eller 5-4 som omfatter en patentsøknad, et patent, et supplerende beskyttelsessertifikat eller en lisens som gjelder slike rettigheter, går rettserverv som er mottatt til anmerkning hos Patentstyret foran panterett i driftstilbehør som ikke er mottatt til anmerkning hos Løsøreregisteret samme dag eller tidligere. Annet ledd gjelder tilsvarende. En eldre panterett i driftstilbehør som ikke er mottatt til anmerkning i Løsøreregisteret går likevel

foran et yngre rettserverv som nevnt i første ledd, dersom den yngre rett hviler på et frivillig rettserverv og erververen da kravet om anmerking ble mottatt hos Patentstyret kjente eller burde kjenne til driftstilbehørspanteretten.

0 Tilføyd ved lov 23 jan 2015 nr. 4 (ikr. 1 juli 2015 iflg. res. 12 mai 2015 nr. 494, se endringslovens VII). **Endres** ved lov 20 des 2023 nr. 110 (i kraft fra den tid Kongen bestemmer).

1 Inkurie: § 26 er opphevet.

§ 45.

Er tre år gått fra patentets meddelelse og fire år fra patentsøknadens inngivelse uten at oppfinnelsen utøves innen riket i et rimelig omfang, kan den som vil utøve oppfinnelsen her i riket, få tvangslisens til dette, såfremt det ikke foreligger rimelig grunn for unnlåtelsen.

Ved anvendelsen av første ledd skal utøvelse av oppfinnelsen i stater som er part i WTO-avtalen¹ eller EØS-avtalen, likestilles med utøvelse her i riket, såfremt patentrettighetene ikke hindrer import til riket. Det samme gjelder utøvelse i andre stater i den grad det følger av en gjensidig forpliktelse etter en folkerettslig avtale.

0 Endret ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

1 Avtale om opprettelse av Verdens handelsorganisasjon 15 apr 1994.

§ 46.¹

Innehaveren av et patent på en oppfinnelse hvis utnyttelse er avhengig av et patent som tilhører en annen, kan få tvangslisens til å utnytte den oppfinnelsen som beskyttes av det sistnevnte patentet når den førstnevnte oppfinnelsen utgjør et viktig teknisk fremskritt av vesentlig økonomisk betydning i forhold til den sistnevnte oppfinnelsen.

Innehaveren av patentet på den oppfinnelsen som tvangslisensen gjelder, har rett til å få tvangslisens på rimelige vilkår til å utnytte den andre oppfinnelsen.

0 Endret ved lov 20 des 1996 nr. 104 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1155).

1 Jf. TRIPS-avtalen (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights 1994) art. 31.

§ 46 a.

En sortseier som ikke kan oppnå eller utnytte en planteforedlerrett uten å krenke et eldre patent, kan mot passende vederlag få tvangslisens til å utnytte oppfinnelsen som er beskyttet av patentet, hvis lisensen er nødvendig for å kunne utnytte plantesorten. Tvangslisens meddeles bare hvis sortseieren godtgjør at plantesorten utgjør et viktig teknisk fremskritt av vesentlig økonomisk betydning i forhold til oppfinnelsen.

Hvis en patenthaver har fått tvangslisens til å utnytte en beskyttet plantesort etter lov 12. mars 1993 nr. 32 om planteforedlerrett § 28 annet ledd, har sortseieren krav på tvangslisens til å utnytte den patenterte oppfinnelsen på rimelige vilkår.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

§ 47.

Den som i nærings- eller driftsøyemed vil utnytte en oppfinnelse som en annen har patent på, kan få tvangslisens til dette når

1. det finnes påkrevd av hensyn til viktige allmenne interesser.
2. patentrettigheter utnyttes på en måte som kan begrense konkurransen vesentlig.

0 Endret ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

§ 48.

Den som da en patentsøknad ble gjort tilgjengelig for enhver, her i riket i nærings- eller driftsøyemed utnyttet den oppfinnelse som det søkes patent på kan, hvis søknaden fører til patent, få tvangslisens til utnyttelsen når særlige grunner herfor foreligger, og han ikke hadde kjennskap til søknaden og heller ikke med rimelighet kunne ha skaffet seg sådant kjennskap. Sådant rett tilkommer under tilsvarende forutsetninger også den som har truffet vesentlige foranstaltninger til utnyttelse av oppfinnelsen her i riket i nærings- eller driftsøyemed. Tvangslisensen kan også omfatte tiden før patentet ble meddelt.

§ 49. ¹

Tvangslisens kan bare meddeles den som har forsøkt å oppnå lisens på rimelige forretningsmessige vilkår ved avtale uten å ha oppnådd dette innen rimelig tid, og som kan antas å være i stand til å utnytte oppfinnelsen på en måte som er forsvarlig og i samsvar med lisensen.

En tvangslisens er ikke til hinder for at patenthaveren selv utnytter oppfinnelsen eller meddeler lisenser.

En tvangslisens kan bare gå over til andre i forbindelse med den virksomheten som den utnyttes i eller tok sikte på å skulle utnyttes i. En tvangslisens etter § 46 første ledd kan dessuten bare gå over til andre sammen med det avhengige patentet.

For halvlederteknologi kan tvangslisens bare meddeles for offentlig ikke-kommersiell utnyttelse eller på grunnlag av § 47 nr. 2.

En tvangslisens skal gis hovedsakelig med sikte på forsyning av hjemmemarkedet. Kongen kan ved forskrift fastsette regler som avviker fra dette.²

0 Endret ved lover 20 des 1996 nr. 104 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1155), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

1 Se TRIPS-avtalen (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights 1994) art. 31.

2 Sml. frd. (EF) nr. 816/2006 (ikke del av EØS-avtalen).

§ 50.

Tvangslisens meddeles av retten etter denne paragrafen eller av Konkurransetilsynet etter § 50 a.

I dom om tvangslisens fastsettes i hvilket omfang oppfinnelsen kan utnyttes samt vederlaget og de øvrige vilkår for lisensen. Vederlaget skal være passende i forhold til omstendighetene i det enkelte tilfellet. Ved utmålingen skal det tas hensyn til den økonomiske verdien av lisensen.

Dersom forholdene endrer seg vesentlig, kan retten på begjæring av hver av partene oppheve lisensen eller fastsette nye vilkår for denne.

I en dom som meddeler eller utvider en tvangslisens, kan retten fastsette at tvangslisenshaveren skal ha rett til å utnytte oppfinnelsen i samsvar med dommen før dommen er rettskraftig. Begjæring om foregrepet tvangskraft må fremsettes før forhandlingene forut for dommen er avsluttet. Oppheves eller innskrenkes tvangslisensen som følge av at dommen angripes før den er rettskraftig, plikter tvangslisenshaveren å betale erstatning i den utstrekning det finnes rimelig for det tap utnyttelsen har medført. Retten kan i avgjørelse etter første punktum pålegge lisenshaveren å stille sikkerhet for ansvar etter tredje punktum. Angripes en dom som meddeler eller utvider en tvangslisens før den er rettskraftig, kan den rett dommen bringes inn for, treffe eller omgjøre avgjørelse etter første og fjerde punktum. Avgjørelsen treffes ved kjennelse eller i den dom som avslutter saken, jf. annet punktum. En kjennelse etter sjette punktum kan bare angripes i tilslutning til anke over den dom som avslutter saken.

0 Endret ved lover 14 juni 1991 nr. 29 (ikr. 1 jan 1992), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3.

§ 50 a.

Begjæring om tvangslisens som fremmes for Konkurransetilsynet, skal være begrunnet og opplyse om forhold nevnt i § 49 første ledd. Kravet skal herunder angi omfanget av lisensen og hvilket vederlag og øvrige vilkår parten anser som rimelige. Det skal betales fastsatt gebyr. Hvis begjæringen ikke oppfyller disse vilkårene, skal Konkurransetilsynet gi en rimelig frist for retting. Bli manglene ikke rettet innen utløpet av fristen, skal begjæringen avvises hvis ikke Konkurransetilsynet finner at det bør gis en ny frist for retting. Konkurransklagenemnda behandler klager over Konkurransetilsynets vedtak etter denne paragrafen.

Patentstyret, Plantesortsnemnda eller andre offentlige organer skal på anmodning fra Konkurransetilsynet eller klageorganet gi uttalelse i saken innen seks uker etter anmodningen.

Enhver skal gi Konkurransetilsynet eller klageorganet de opplysningene disse myndighetene krever for å kunne opplyse saker om tvangslisens. Konkurransetilsynet kan innkalle partene til muntlige forhandlinger hvis det finnes hensiktsmessig. Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om saksbehandlingen.

Bestemmelsen i § 50 tredje ledd gjelder tilsvarende for saker etter paragrafen her, likevel slik at Konkurransetilsynet eller klageorganet ikke kan oppheve eller endre en tvangslisens som er gitt eller prøvet av retten.

For iverksetting av forvaltningsvedtak om tvangslisens gjelder forvaltningsloven § 42. Hvis tvangslisensen blir opphevet eller innskrenket etter klage eller søksmål fremmet innen to måneder etter Konkurransetilsynets eller klageorganets vedtak, plikter tvangslisenshaveren å betale erstatning i den utstrekning det finnes rimelig for det tap utnyttelsen har medført. Konkurransetilsynet eller klageorganet kan i vedtak om tvangslisens stille som vilkår at lisenshaveren stiller sikkerhet for ansvar etter annet punktum.

I søksmål kan retten prøve alle sider av Konkurransetilsynets eller klageorganets vedtak etter paragrafen her. Det kan ikke reises søksmål mot vedtak om å avvise eller avslå en begjæring om tvangslisens. Søksmål fra patenthaveren om vedtak etter paragrafen her, reises mot tvangslisenshaveren.

0 Tilføyd ved lov 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), endret ved lover 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798), 16 des 2022 nr. 94 (i kraft 1 jan 2023 iflg. res. 16 des 2022 nr. 2248).

Kapittel 7. Patentets opphør m.m.

§ 51.

Betales ikke årsavgift i overensstemmelse med §§ 40, 41 og 42, bortfaller patentet fra og med inngangen av det avgiftsåret som avgift ikke er betalt for.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III).

§ 52.

Et patent kan kjennes helt eller delvis ugyldig ved dom dersom:

1. det er meddelt til tross for at vilkårene i §§ 1 til 2 ikke er oppfylt,
2. det gjelder en oppfinnelse som ikke er beskrevet som bestemt i § 8 annet ledd tredje til femte punktum,
3. det omfatter noe som ikke fremgikk av søknaden da den ble inngitt,
4. patentvernets omfang er blitt utvidet etter at patentet ble meddelt, eller
5. det er endret etter begjæring om patentbegrensning på en slik måte at patentvernets omfang er blitt utvidet.

Dersom patentet er delvis ugyldig og det kan opprettholdes i begrenset form ved å endre patentkravene i samsvar med begjæring fra patenthaveren, skal patentet opprettholdes i samsvar med begjæringen.

Et patent kan ikke kjennes ugyldig i sin helhet av den grunn at patenthaveren bare delvis er berettiget til patentet.

Søksmål etter denne bestemmelse kan med de unntak som er fastsatt i fjerde og femte ledd, reises av enhver.

Søksmål som er begrunnet med at patentet er meddelt til en annen enn den som etter § 1 har rett til det, kan bare reises av den som påstår å ha rett til patentet. Søksmål må reises innen ett år etter at saksøkeren fikk kjennskap til meddelelsen av patentet og de øvrige forholdene som søksmålet bygger på. Var patenthaveren i god tro da patentet ble meddelt eller overført til vedkommende, kan søksmål ikke reises senere enn tre år etter meddelelsen eller overføringen.

Den som i samsvar med § 24 har fremsatt innsigelse med påstand om at patentet er meddelt til en annen enn den som har rett til det, kan reise søksmål om spørsmålet innen to måneder etter den dagen da meddelelse om Patentstyrets eller Klagenemndens endelige avgjørelse i innsigelsessaken ble sendt vedkommende part.

Dom som nevnt i første ledd har virkning fra den dag patentsøknaden ble inngitt.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 52 a.

Reiser søksmål som nevnt i § 52 spørsmål om patentet er meddelt i strid med § 1 b, kan retten innhente en rådgivende uttalelse fra Den etiske nemnden for patentsaker, jf. § 15 a.

Retten skal ta stilling til om uttalelse skal innhentes straks etter at tilsvaret er inngitt. Anmodningen om uttalelse skal være skriftlig og begrunnet. Partene skal gis anledning til å uttale seg om uttalelse skal innhentes og om utformingen av anmodningen. Anmodningen skal sendes til partene samtidig som den sendes til nemnden. Partene gis samtidig en frist på inntil tre uker for å avgi skriftlig uttalelse til nemnden.

Nemnden skal avgi sin uttalelse innen tre måneder etter foreleggelsen. Nemndens uttalelse skal være skriftlig og begrunnet og skal avgis av en fulltallig nemnd om ikke nemndens leder ut fra sakens karakter finner at det er tilstrekkelig at tre medlemmer behandler saken. Nemndens medlemmer skal søke å avgi en felles uttalelse. Uttalelsen skal sendes retten og partene.

Retten skal gi partene en frist på tre uker til å inngi skriftlige kommentarer til nemndens uttalelse. Hovedforhandling i saken kan først avholdes etter at denne fristen er utløpt.

Saksdokumentene i saker der nemnden avgir uttalelse til domstolene er ikke omfattet av offentleglova. Enhver har rett til innsyn i en uttalelse hos nemnden etter at dom er avsagt.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 52 b.

Enhver kan overfor Patentstyret fremsette begjæring om at et patent skal erklæres helt eller delvis ugyldig ved avgjørelse av Patentstyret (administrativ overprøving).

Begjæring om administrativ overprøving skal innleveres skriftlig til Patentstyret og skal:

- a. oppgi navnet og adressen til den som har innlevert begjæringen,
- b. oppgi hvilket patent den gjelder,
- c. oppgi hvilke grunner begjæringen bygger på, og
- d. inneholde nødvendig dokumentasjon av forhold som påberopes til støtte for begjæringen.

Begjæringen skal i tillegg oppfylle de vilkårene som er fastsatt av Kongen ved forskrift. Det skal betales fastsatt gebyr, ellers anses begjæringen som ikke innkommet.

Dersom begjæringen ikke oppfyller vilkårene i annet ledd, § 52 c eller § 52 d første ledd første punktum, skal Patentstyret gi en rimelig frist for uttalelse og om mulig retting av feilene. Blir feilene ikke rettet innen utløpet av fristen, skal begjæringen avvises dersom Patentstyret ikke finner at det bør gis ny frist for retting.

Patentstyret kunngjør at begjæring om administrativ overprøving er innlevert og forelegger denne for patenthaveren som skal gis anledning til å uttale seg om begjæringen. Den som begjærer administrativ overprøving, skal gi melding om dette i rekommandert brev til alle lisenshavere og panthavere som er registrert i patentregisteret med adresse. Oversittes fristen, skal begjæringen avvises.

Er det innlevert to eller flere begjæringer om administrativ overprøving av det samme patentet, kan Patentstyret forene sakene dersom ingen av partene fremsetter en begrunnet innvendig mot dette.

Patentstyret kan behandle en begjæring om administrativ overprøving selv om patentet er opphørt eller opphører etter §§ 51 eller 54 dersom den som har begjært overprøving har rettslig interesse i å få prøvet spørsmålet etter at patentet er opphørt.

Patentstyret kan ta hensyn til forhold som ikke er berørt i begjæringen om overprøving.

Enhver kan kreve innsyn i dokumentene i sak om administrativ overprøving. Bestemmelsene i § 22 femte og sjette ledd gjelder tilsvarende.

§ 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Patentstyret ved administrativ overprøving.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lover 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408), 23 jan 2015 nr. 4 (ikr. 1 juli 2015 iflg. res. 12 mai 2015 nr. 494, se endringslovens VII), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 52 c.

Begjæring om administrativ overprøving kan ikke fremsettes før innsigelsesfristen er utløpt eller så lenge en innsigelsessak eller sak om patentbegrensning begjært av patenthaver ikke er endelig avgjort. Det samme gjelder så lenge en sak om patentet ved domstolene ikke er endelig avgjort. Dersom det reises sak for domstolene om patentet før det er truffet endelig avgjørelse i sak om administrativ overprøving, skal Patentstyret stanse behandlingen inntil rettssaken er endelig avgjort dersom administrativ overprøving er begjært av andre enn patenthaveren. Den som har begjært administrativ overprøving, kan ikke reise søksmål om patentet mens overprøvingssaken pågår for Patentstyret.

Begjæring om administrativ overprøving kan ikke fremsettes av en part som tidligere har anlagt sak for domstolene om gyldigheten av patentet dersom reglene om rettskraft er til hinder for at det anlegges ny sak for domstolene om patentet.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 52 d.

Begjæring om administrativ overprøving kan bare begrunnes med at patentet er meddelt i strid med vilkårene i §§ 1 til 2 eller § 8 annet ledd tredje til femte punktum, men likevel ikke med at patentet er meddelt til en annen enn den som er berettiget til oppfinnelsen, jf. § 1 første ledd. Er Patentstyret i tvil om patentet er meddelt i strid med § 1 b, skal Patentstyret innhente en rådgivende uttalelse fra Den etiske nemnden for patentsaker.

Dersom Patentstyret kommer til at patentet er meddelt i strid med §§ 1 til 2 eller § 8 annet ledd tredje til femte punktum, erklæres det ugyldig dersom ikke ugyldighetsgrunnen kan avhjelpes ved at patentet endres. Patentet kan bare opprettholdes i endret form når patenthaver er enig i de endringer Patentstyret vil gjøre. Dersom patenthaver ikke er enig i endringene, skal patentet erklæres ugyldig. Dersom det ikke er grunnlag for å imøtekomme begjæringen helt eller delvis skal Patentstyret avslå begjæringen og erklære at patentet opprettholdes.

Blir patentet opprettholdt i endret form, skal patenthaver betale fastsatt gebyr for endringen av patentet innen en fastsatt frist. Betales ikke gebyret rettidig, skal patentet erklæres ugyldig.

Avgjørelse om å erklære et patent helt eller delvis ugyldig har virkning fra den dag patentsøknaden ble inngitt. Patentstyret skal kunngjøre avgjørelsen.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415) som endret ved lov 21 des 2007 nr. 127, endret ved lover 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798, se dens nr. 6), 12 juni 2020 nr. 67 (i kraft 1 mars 2023 iflg. res. 17 feb 2023 nr. 229, se res. 17 feb 2023 nr. 230 for overgangsregler).

§ 52 e.

Avgjørelsen av en begjæring om administrativ overprøving fra Patentstyret kan påklages til Klagenemnden av den parten som avgjørelsen har gått imot. Klagen må være innkommet til Patentstyret innen to måneder fra den dag melding om avgjørelsen ble sendt vedkommende part. Det skal betales fastsatt gebyr, ellers opptas ikke klagen til behandling.

Klagen skal oppgi

- a. klagerens navn og adresse,
- b. avgjørelsen som det klages over,
- c. hvilken endring som ønskes i avgjørelsen, og

d. hvilke grunner klagen bygger på.

Klagen skal i tillegg oppfylle de vilkårene som er fastsatt av Kongen ved forskrift. § 52 b tredje ledd gjelder tilsvarende så langt den passer.

Avgjørelse i sak om administrativ overprøving hvor patentet erklæres ugyldig eller endres, kan ikke bringes inn for domstolene senere enn to måneder etter at melding om avgjørelse ble sendt den part som avgjørelsen går imot. Orientering om søksmålsfristen skal inntas i meldingen. Søksmål rettes mot staten ved Patentstyret eller mot staten ved Klagenemnden, avhengig av hvilket av organene som har truffet avgjørelsen søksmålet gjelder. Avgjørelse hvor en begjæring om administrativ overprøving avvises eller avslås, kan ikke bringes inn for domstolene.

§ 24 syvende ledd gjelder tilsvarende for Klagenemnden ved administrativ overprøving.

- 0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lover 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798), 12 juni 2020 nr. 67 (i kraft 1 mars 2023 iflg. res. 17 feb 2023 nr. 229, se res. 17 feb 2023 nr. 230 for overgangsregler).

§ 53.

Er patent meddelt til en annen enn den som etter § 1 er berettiget til det, skal retten, hvis den berettigede nedlegger påstand om det, overføre patentet til ham.

Søksmålsfristene i § 52 fjerde og femte ledd kommer tilsvarende til anvendelse på søksmål som her omhandlet.

Har den som frakjennes patentet, i god tro begynt å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed her i riket, eller har han truffet vesentlige foranstaltninger til dette, er han berettiget til mot rimelig vederlag og på rimelige vilkår for øvrig å fortsette den foretatte eller igangsette den forberedte utnyttelse med bibehold av dennes alminnelige karakter. Sådant rett tilkommer under samme forutsetninger innehavere av registrerte lisenser. Retten kan ikke overgå til andre uten i forbindelse med den virksomhet hvori utnyttelsen finner sted eller tok sikte på å finne sted.

- 0 Endret ved lover 20 juni 2003 nr. 45 (ikr. 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712), 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3, 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936).

§ 54.

Gir patenthaveren overfor Patentstyret skriftlig avkall på patentet, skal Patentstyret erklære patentet for opphørt.

Dersom det er reist søksmål om overføring av patentet, patentet er pantsatt eller det er tatt utlegg i patentet, kan patentet ikke erklæres for opphørt før søksmålet er endelig avgjort eller panteretten er bortfalt.

- 0 Endret ved lover 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 23 jan 2015 nr. 4 (ikr. 1 juli 2015 iflg. res. 12 mai 2015 nr. 494).

§ 55.

Når et patent bortfaller, kjennes eller erklæres ugyldig, overføres, erklæres opphørt eller opprettholdes i endret form, skal Patentstyret kunngjøre det.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

Kapittel 8. Opplysningsplikt angående patent.

§ 56.

En patentsøker som påberoper seg søknaden overfor en annen før den er blitt tilgjengelig for enhver, er pliktig til på begjæring å gi vedkommende adgang til å gjøre seg kjent med dokumentene i søknadssaken. Omfatter søknaden deponert biologisk materiale som nevnt i § 8 a, skal vedkommende også ha rett til å få utlevert en prøve. Bestemmelsene i § 22 sjuende ledd tredje og fjerde punktum samt åttende og niende ledd får tilsvarende anvendelse.

Den som enten ved direkte henvendelse til en annen eller i annonser eller ved påskrift på varer eller deres innpakning eller på annen måte angir at patent er søkt eller meddelt uten samtidig å gi opplysning om søknadens eller patentets nummer, er pliktig til uten unødig opphold å gi den som begjærer det sådan opplysning. Angis ikke uttrykkelig at patent er søkt eller meddelt, men er det som angis egnet til å fremkalle den oppfatning at så er tilfelle, skal på begjæring uten unødig opphold gis opplysning om hvorvidt patent er søkt eller meddelt.

0 Endret ved lover 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155).

Kapittel 9. Bestemmelser om rettsvern m.m.

§ 56 a.

Den som har gjort inngrep i et patent, eller medvirket til det, kan ved dom forbys å gjenta handlingen. Den som har gjort vesentlige forberedelsestiltak, med sikte på å utføre en handling som vil utgjøre inngrep, eller på annen måte har opptrådt slik at det er særlig grunn til å frykte at vedkommende vil gjøre inngrep, kan ved dom forbys å gjennomføre handlingen.

0 Tilføyd ved lov 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543).

§ 57.

Den som begår patentinngrep, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år.

Dersom det foreligger særlig skjerpene omstendigheter, er straffen bøter eller fengsel inntil tre år. Ved vurderingen av om særlig skjerpene omstendigheter foreligger skal det særlig legges vekt på den skade som er påført rettighetshaveren, herunder skade på rettighetshaverens kommersielle omdømme, den vinning som inngriperen har oppnådd, og omfanget av inngrepet for øvrig.

0 Endret ved lover 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543), 19 juni 2015 nr. 65 (ikr. 1 okt 2015), 18 juni 2021 nr. 122 (i kraft 1 juli 2022 iflg. res. 8 april 2022 nr. 570).

§ 58.

For forsettlig eller uaktsomt patentinngrep skal inngriperen betale til rettighetshaveren:

- a. vederlag svarende til en rimelig lisensavgift for utnyttelsen, samt erstatning for skade som følge av inngrepet som ikke ville oppstått ved lisensiering,

- b. erstatning for skade som følge av inngrepet, eller
- c. vederlag svarende til vinningen som er oppnådd ved inngrepet.

Vederlag og erstatning fastsettes etter det av grunnlagene i bokstav a til c som er gunstigst for rettighetshaveren.

Er det handlet forsettlig eller grovt uaktsomt, skal inngriperen, dersom rettighetshaveren krever det, i stedet for vederlag og erstatning fastsatt etter første ledd, betale vederlag svarende til det dobbelte av en rimelig lisensavgift for utnyttelsen.

Første og annet ledd gjelder tilsvarende ved medvirkning.

For inngrep som har skjedd i god tro, skal inngriperen i den grad det ikke fremstår som urimelig, betale vederlag svarende til en rimelig lisensavgift for utnyttelsen eller til vinningen som er oppnådd ved inngrepet.

Ansvar etter første til tredje ledd kan lempes etter lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning § 5-2.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35 (se dens III), 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625).

§ 59.

For å hindre inngrep kan retten, i den utstrekning det finnes rimelig, gi pålegg om forebyggende tiltak for produkter som utgjør inngrep i et patent, og for materialer og hjelpemidler som hovedsakelig er brukt, eller tilsiktet brukt, til å fremstille slike produkter. Slikt pålegg kan blant annet gå ut på at produkter og materialer og hjelpemidler skal:

- a. tilbakekalles fra handelen,
- b. definitivt fjernes fra handelen,
- c. ødelegges, eller
- d. utleveres til rettighetshaveren.

Avgjørelsen av om tiltak skal pålegges og valget mellom mulige tiltak skal skje ut fra en forholdsmessighetsvurdering. Det skal blant annet tas hensyn til inngrepets alvorlighet, virkningene av tiltakene og tredjeparts interesser.

Første ledd gjelder tilsvarende i tilfeller som nevnt i § 56 a annet punktum.

Pålegg om tiltak etter paragrafen her skal ikke være betinget av at rettighetshaveren yter kompensasjon til den tiltaket retter seg mot, og påvirker ikke rettighetshaverens rett til vederlag eller erstatning etter § 58. Tiltak skal gjennomføres for saksøktes regning hvis ikke særlige grunner taler mot det.

0 Endret ved lover 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625).

§ 59 a.

I stedet for å fastsette tiltak etter §§ 56 a og 59 kan retten når helt særlige grunner foreligger, gi tillatelse til utnyttelse av oppfinnelsen i patentets gyldighetstid eller en del av denne mot rimelig vederlag til rettighetshaveren og på passende vilkår for øvrig. Slik tillatelse kan bare gis til den som har handlet i aktsom god tro.

0 Tilføyd ved lov 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543).

§ 59 b.

I dom i sak om inngrep kan retten bestemme at informasjon om dommen skal formidles på passende måte for inngriperens regning. Dette gjelder tilsvarende ved medvirkning til inngrep og i tilfeller som nevnt i § 56 a annet punktum.

0 Tilføyd ved lov 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543).

§ 60.

Utnytter noen uhjemlet i nærings- eller driftsøyemed en oppfinnelse som det er søkt om patent på, etter at dokumentene i søknadssaken etter § 22 er blitt tilgjengelige for enhver, får bestemmelsene om patentinngrep tilsvarende anvendelse, i den utstrekning søknaden fører til patent på oppfinnelsen. I tiden før patent er meddelt, omfatter patentvernet likevel bare det som fremgår såvel av patentkravene slik de forelå da søknaden ble allment tilgjengelig, som av patentkravene i det endelige patentet. Straff kan ikke idømmes for utnyttelse av oppfinnelsen før patentet ble meddelt. Vederlag og erstatning som følge av utnyttelse før patentet ble meddelt, kan bare idømmes etter § 58 første til tredje ledd.

Når patentsøknaden er på engelsk, kan søkeren sende inn en oversettelse av patentkravene i søknaden til norsk. Patentstyret skal kunngjøre at oversettelse er sendt inn når dokumentene i søknadssaken er tilgjengelige for enhver etter § 22. Fra kunngjøringen gjelder første ledd tilsvarende for søknad på engelsk. Dersom det ikke er samsvar mellom oversettelsen og teksten på engelsk, gjelder vernet bare så langt som det er samsvar mellom tekstene. Søkeren kan sende inn en rettelse av oversettelse som nevnt i første punktum. Patentstyret skal kunngjøre at rettet oversettelse er innsendt, og holde den tilgjengelig for enhver når søkeren har betalt fastsatt gebyr. Deretter gjelder den rettede oversettelsen. Ved innsendelse av rettet oversettelse gjelder § 66 j annet ledd tilsvarende.

Foreldelsesfristen for krav etter denne bestemmelse begynner ikke å løpe før patentet er meddelt.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408, se endringslovens II).

§ 61.

I sivile saker om patentinngrep kan frifinnelse ikke bygges på at patentet er ugyldig eller kan kreves overført, jf §§ 52 og 53, uten at det først er avsagt dom for patentets ugyldighet eller overføring. Frifinnelse kan likevel bygges på at patentet er opphevet eller overført etter § 25, eller er erklært ugyldig etter § 52 d.

Frifinnelse kan uten hensyn til første ledd bygges på at patentet var ugyldig før det ble begrenset ved patentbegrensning, når det ikke bygges på at patentet også i begrenset form er ugyldig.

0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 62.

Den som forsettlig eller ved uaktsomhet unnlater å gi opplysninger eller la andre få gjøre seg kjent med dokumenter som angitt i § 56, eller i tilfelle som omhandlet i § 56 gir feilaktig opplysning, straffes med bøter og er pliktig til å erstatte derved forvoldt skade i den utstrekning det finnes rimelig.

Kapittel 9a. Forlenget beskyttelsestid for enkelte produkter

§ 62 a.

EØS-avtalen vedlegg XVII punkt 6 (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 469/2009 om det supplerende beskyttelsessertifikatet for legemidler som endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/933) gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg XVII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.¹

Søknader om supplerende beskyttelsessertifikat og om forlengelse av slikt sertifikat inngis til Patentstyret. Søkeren skal betale fastsatt søknadsgebyr, ellers henlegges søknaden.

For beskyttelsessertifikater skal det betales fastsatt årsavgift for hvert avgiftsår som begynner etter at patenttiden er løpt ut. For årsavgiftene gjelder for øvrig samme regler som for årsavgifter for patenter.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om søknader om beskyttelsessertifikater og forlengelse, behandlingen og prøvingen av dem, registrering av beskyttelsessertifikater, overprøving av avgjørelser og om meldinger etter sjette ledd. Reglene om adresse for korrespondanse i [§ 67](#) gjelder tilsvarende for søkere og innehavere av beskyttelsessertifikater.

Straffebestemmelsene i [§§ 57](#) og [62](#) gjelder tilsvarende for beskyttelsessertifikater.

Melding som nevnt i forordningen artikkel 5 nr. 2 bokstav b og c gis til innehaveren av beskyttelsessertifikatet og til Patentstyret. Det skal betales fastsatt gebyr.

- 0 Tilføyd ved lov [24 juni 1994 nr. 40](#) (ikr. 1 juli 1994 iflg. res. 1 juli 1994 nr. 534), endret ved lover [22 juni 2012 nr. 58](#) (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244), [16 juni 2017 nr. 57](#) (ikr. 1 sep 2017 iflg. res. 16 juni 2017 nr. 785), [21 juni 2019 nr. 49](#) (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798), [20 des 2022 nr. 116](#) (i kraft 1 feb 2023 iflg. res. 20 des 2022 nr. 2302).
- 1 Frd. 469/2009, som er inntatt her etter patentloven. I frd. [1610/96](#) (jf. [§ 62 b](#)) er det i fortalen uttalt at visse av reglene i frd. [1610/96](#) «får tilsvarende anvendelse» på fortolkningen av nærmere angitte betraktninger og regler i frd. 1768/92. Etter at frd. 1768/92 er avløst av frd. [469/2009](#) må dette punktet i fortalen til frd. [1610/96](#) leses som om det var henvist til frd. [469/2009](#).

§ 62 b.

EØS-avtalen vedlegg XVII punkt 6 a (Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) 1610/96 om innføring av et supplerende beskyttelsessertifikat for plantefarmasøytiske produkter) gjelder som lov med de endringer og tillegg som følger av protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.^{1 2}

[§ 62 a](#) annet til femte ledd gjelder tilsvarende.

- 0 Tilføyd ved lov [19 des 1997 nr. 98](#) (ikr. 2 jan 1998).

- 1 Artikkel 3 nr. 1 i Avtale 14 okt 2003 om Den tsjekkiske republikkens, Republikken Estlands, Republikken Kypros', Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Slovenias og Den slovakiske republikkens deltakelse i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde bestemmer at alle EU-rettsakter som er gjort til en del av EØS-avtalen, skal anses endret slik som angitt i Akten 16 apr 2003 om de samme lands tiltrædelse til EU. Konkret innebærer dette ifølge art. 3 nr. 2 i avtalen 14 okt 2003 at EØS-avtalen vedlegg XVII punkt 6a har fått et tillegg som gjør det klart at forordningen også i EØS-sammenheng er endret slik som angitt i Akten av 16. apr 2003. (Ny art. 19a og endret art. 20). Tilsvarende gjelder for EØS-utvidelsesavtalen for Bulgaria og Romania av 25 juli 2007 som i art. 3 også bestemmer at alle EU-rettsakter som er gjort til en del av EØS-avtalen, skal anses endret slik som angitt i Akten av 25 apr 2005 (endrer art. 19a og 20 i frd.). Ved EØS-utvidelsesavtalen for Kroatia av 11 apr 2014 ble igjen art 3 frd. art 19 a og 20 endret slik som angitt i Akten av 9 des 2011 om Kroatias tiltrædelse til EU. Disse endringene av EØS-avtalen vedlegg XVII punkt 6a har ikke utløst noen ny lovgivning i tilknytning til patentloven § 62 b, formodentlig fordi disse endringene ikke har betydning for adgangen til å få meddelt supplerende beskyttelsessertifikater eller for virkningen av slike sertifikater i Norge.
- 2 Frd. 1610/96 er – i EØS-tilpasset form – inntatt her etter patentloven og frd. 469/2009.

Kapittel 10. Rettergangsforskrifter.

§ 63.

Følgende søksmål reises ved Oslo tingrett:

1. søksmål angående retten til en oppfinnelse som det er søkt om patent på,
2. søksmål angående prøvelse av avgjørelse der Klagenemnden avslår en søknad om patent, opphever et patent eller opprettholder en beslutning fra Patentstyret om å oppheve et patent, jf. § 27 tredje ledd,
3. søksmål angående begjæring om patentbegrensning, jf. § 39 d tredje ledd,
4. søksmål angående ugyldigkjennelse eller overføring av patent, jf. §§ 52 og 53,
5. søksmål angående tvangslisens, jf. §§ 50 og 50 a,
6. søksmål angående begjæring om administrativ overprøving, jf. § 52 e tredje ledd, og
7. sivilt søksmål angående patentinngrep.

Oslo tingrett er vernet for patentsøkere og patenthavere som ikke har bopel her i riket.

- 0 Endret ved lover 14 juni 1991 nr. 29 (ikr. 1 jan 1992), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 14 des 2001 nr. 98 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 14 des 2001 nr. 1416), 19 des 2003 nr. 127 (ikr. 1 feb 2004 iflg. res. 23 jan 2004 nr. 155), 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244), 31 mai 2013 nr. 25 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 31 mai 2013 nr. 543).

§ 63 a. (Opphevet)

- 0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), opphevet ved lov 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798, se dens nr. 7).

§ 63 b.

Søksmål om retten til å få meddelt europeisk patent hører under norsk domstol dersom:

- a. søksmål anlegges mot noen som søker om europeisk patent og har bopel eller hovedkontor i Norge,
- b. den som krever retten har bopel eller hovedkontor i Norge og søkeren ikke har bopel eller hovedkontor i en stat som er part i den europeiske patentkonvensjonen, eller
- c. partene har avtalt skriftlig, eller muntlig med skriftlig bekreftelse, at søksmål skal reises ved norsk domstol.

Søksmål om retten til å få meddelt europeisk patent mellom arbeidsgiver og arbeidstager på en oppfinnelse gjort av en arbeidstager hører under norsk domstol dersom:

- a. arbeidstageren hovedsakelig er sysselsatt i Norge, eller, dersom det ikke kan fastslås i hvilken stat vedkommende hovedsakelig er sysselsatt, arbeidstageren er tilknyttet forretningssted i Norge, eller
- b. partene har avtalt skriftlig, eller muntlig med skriftlig bekreftelse, at søksmål skal reises ved norsk domstol og slik avtale er i samsvar med den stats lov som får anvendelse på ansettelsesforholdet.

Dersom norsk lov gjelder for arbeidsavtalen kan det ikke gyldig avtales at søksmål som nevnt i leddet her skal reises ved utenlandsk domstol. I søksmål etter leddet her skal den stats rett der arbeidstageren hovedsakelig er sysselsatt, eller, dersom dette ikke kan fastslås, den stats rett der forretningssted som arbeidstageren er tilknyttet ligger, legges til grunn for avgjørelsen.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 63 c.

Søksmål om retten til å få meddelt europeisk patent skal avvises dersom en sak mellom de samme parter om den samme søknadsgjenstanden er anlagt tidligere ved domstol eller annet organ i en annen stat som er part i den europeiske patentkonvensjonen. Er det fremsatt innsigelse mot å fremme saken for den domstol eller det organ saken er anlagt for i utlandet, skal retten stanse saken inntil spørsmålet er rettskraftig avgjort.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lov 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625).

§ 63 d.

Rettskraftig avgjørelse avsagt i hvilken som helst stat som er part i den europeiske patentkonvensjonen i sak om retten til å få meddelt europeisk patent for en eller flere stater angitt i søknaden har uten videre bindende virkning og kan fullbyrdes her i riket. Det skal ikke finne sted noen prøving av avgjørelsens gyldighet eller kompetansen til den domstol eller det organ som har avsagt avgjørelsen. Avgjørelsen har ikke slik virkning dersom:

- a. en som søker om europeisk patent og ikke har bestridt kravet godtgjør at dokumentet som påbegynte sak som nevnt i første punktum ikke ble fremlagt for vedkommende slik at denne kunne ta til motmæle, eller
- b. en søker godtgjør at avgjørelse som nevnt i første punktum er uforenlig med en annen avgjørelse avsagt i en stat som er part i den europeiske patentkonvensjonen mellom de samme parter, og at denne saken ble igangsatt tidligere enn den som resulterte i avgjørelsen som kreves anerkjent.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 63 e.

Dersom det ikke foreligger en fullstendig oversettelse av patentsøknaden eller patentskriftet til norsk hos Patentstyret, kan retten i søksmål som nevnt i § 63 første ledd pålegge en patentsøker, en patenthaver eller en lisenshaver å legge frem en slik oversettelse. Når patentsøkeren, patenthaveren eller lisenshaveren er saksøker, kan søksmålet avvises dersom et pålegg om å legge frem oversettelse ikke etterkommes. Er patentsøkeren, patenthaveren eller lisenshaveren saksøkt, kan retten beslutte at oversettelse skal innhentes for dennes regning dersom et pålegg om å legge frem oversettelse ikke etterkommes.

Paragrafen her gjelder tilsvarende i søksmål som gjelder supplerende beskyttelsessertifikater som nevnt i §§ 62 a og 62 b.

0 Tilføyd ved lov 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408).

§ 64.

Den som reiser søksmål om et patents ugyldighet, om overføring av et patent til seg eller om tvangslisens, skal samtidig gi melding om dette til Patentstyret og i rekommandert brev til enhver i patentregistret innført lisenshaver og panthaver, hvis adresse er angitt i registret. En lisenshaver eller panthaver som vil reise søksmål om inngrep i patentet, skal i rekommandert brev gi meddelelse om dette til patenthaveren, såfremt dennes adresse er angitt i registret.

Dokumenterer saksøkeren ikke at han har gitt sådanne meddelelser som omhandlet i første ledd, kan retten gi ham en frist til å foreta meddelelsene. Oversittes fastsatt frist, skal saken avvises.

- 0 Endret ved lover 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 9 jan 1998 nr. 5, 23 jan 2015 nr. 4 (ikr. 1 juli 2015 iflg. res. 12 mai 2015 nr. 494, se endringslovens VII), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 65. (Opphevet)

- 0 Opphevet ved lov 27 mars 2020 nr. 15 (ikr. 1 jan 2021 iflg. res. 11 des 2020 nr. 2721, for overgangsbestemmelser se dens punkt 2).

§ 66.

Retten tilstiller Patentstyret utskrift av dommer i de saker som er omhandlet i § 63.

- 0 Endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153).

Kapittel 10a. Europeiske patenter

- 0 Kapitlet tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 a.

Et europeisk patent er et patent som er meddelt av Det europeiske patentverket etter konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter 5. oktober 1973 (den europeiske patentkonvensjonen). En europeisk patentsøknad er en søknad om slikt patent.

Søknad om europeisk patent inngis til Det europeiske patentverket eller til Patentstyret som videresender den til Det europeiske patentverket innen fastsatt frist. Europeisk avdelt søknad som nevnt i den europeiske patentkonvensjonen artikkel 76 må likevel inngis direkte til Det europeiske patentverket.

- 0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 b.

Europeisk patent er meddelt når Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om dette. Dersom det er angitt at patentet skal gjelde i Norge, har patentet samme virkning som patenter meddelt av Patentstyret og følger de samme bestemmelsene når vilkårene i § 66 c første og fjerde ledd er oppfylt.

Avgjørelse fra Det europeiske patentverket om helt eller delvis å oppheve eller begrense et europeisk patent har samme virkning her i riket som tilsvarende avgjørelser fattet av Patentstyret. Avgjørelsen har virkning allerede fra den dag patentsøknaden ble inngitt. Bestemmelsene i §§ 39 e og 55 gjelder tilsvarende. For at et patent etter avgjørelse fra Det europeiske patentverket skal ha virkning her i riket i endret form, må dessuten vilkårene i § 66 c første ledd være oppfylt.

- 0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (i.kr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lov 12 juni 2020 nr. 67 (i kraft 1 mars 2023 iflg. res. 17 feb 2023 nr. 229, se res. 17 feb 2023 nr. 230 for overgangsregler).

§ 66 c.

For at et europeisk patent skal få virkning her i riket, må patenthaveren senest innen tre måneder etter den dagen Det europeiske patentverket har kunngjort sin avgjørelse om å meddele patent, sende inn til Patentstyret en slik oversettelse som bestemt i annet ledd av teksten som ligger til grunn for avgjørelsen og betale fastsatt gebyr. Det samme gjelder når Det europeiske patentverket beslutter at et europeisk patent skal opprettholdes i endret form etter innsigelses- eller klagebehandling eller ved sentralisert patentbegrensning. Bestemmelsene i § 72 første ledd gjelder tilsvarende ved oversittelse av frister etter leddet her. Beslutes det at en fristoversittelse ikke skal få virkning, skal Patentstyret kunngjøre det.

Ved innsendelse av oversettelse etter første ledd første eller annet punktum skal det alltid sendes inn en oversettelse av patentkravene til norsk. Er patentet meddelt på fransk eller tysk, skal det i tillegg sendes inn en oversettelse av beskrivelsen til norsk eller engelsk. Når patent er meddelt på engelsk, kan det sendes inn en oversettelse av beskrivelsen til norsk.

Oversettelser skal holdes tilgjengelige for enhver. Dette gjelder likevel ikke før en europeisk patentsøknad er blitt publisert av Det europeiske patentverket.

Når Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om å meddele patent og vilkårene i første ledd er oppfylt, skal Patentstyret kunngjøre at patentet gjelder her i riket. Det samme gjelder når et europeisk patent etter beslutning fra Det europeiske patentverket skal opprettholdes i endret form.

- 0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (i.kr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lov 15 aug 2014 nr. 58 (i.kr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408, se endringslovens II).

§ 66 d.

Har noen i god tro begynt å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed her i riket eller gjort vesentlige forberedelsestiltak til det etter at frister som nevnt i § 66 c er oversittet, men før det er kunngjort at fristoversittelsen ikke får virkning, kan vedkommende uten hinder av patentet fortsette utnyttelsen på tilsvarende måte. Bestemmelsen i § 74 tredje ledd gjelder tilsvarende.

- 0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (i.kr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 e.

For europeiske patenter skal det betales fastsatt årsavgift til Patentstyret for hvert år fra året etter at Det europeiske patentverket kunngjorde sin beslutning om å meddele patentet. Bestemmelsene i §§ 42 og 51 gjelder tilsvarende. Dersom Den utvidete klagenemnden i Det europeiske patentverket opphever en avgjørelse fra Klagenemnden i Det europeiske patentverket om å nekte patent, forfaller årsavgift for avgiftsår som har begynt etter at Klagenemnden traff sin avgjørelse og frem til den dagen da Den utvidete klagenemnden traff sin avgjørelse, to måneder etter sistnevnte dag.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lov 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 66 f.

En europeisk patentsøknad som gjelder for Norge og som Det europeiske patentverket har fastsatt inngivelsesdag for, har samme virkning som en søknad innlevert her i riket denne dag. Har søknaden etter den europeiske patentkonvensjonen prioritet fra en tidligere dag enn inngivelsesdagen, gjelder denne prioriteten også her i riket.

Ved anvendelsen av § 2 annet ledd annet punktum skal kunngjøring etter den europeiske patentkonvensjonen artikkel 93 likestilles med at søknaden holdes allment tilgjengelig etter § 22. Dette gjelder også kunngjøring som nevnt i konvensjonen artikkel 153 nr. 3 og 4 når slik kunngjøring likestilles med kunngjøring etter artikkel 93.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 g.

Når en europeisk patentsøknad er blitt publisert etter den europeiske patentkonvensjonen og søkeren har innsendt til Patentstyret en oversettelse til norsk av patentkravene slik de er publisert, skal Patentstyret kunngjøre dette og holde oversettelsen tilgjengelig for enhver.

Utnytter noen i nærings- eller driftsøyemed en oppfinnelse som er gjenstand for en europeisk patentsøknad og som er kunngjort etter første ledd, gjelder bestemmelsene om patentinngrep i loven her, bortsett fra § 57 og § 58 fjerde ledd, dersom søknaden fører til patent i Norge. Patentvernet omfatter likevel bare det som fremgår av både de publiserte patentkravene og av patentkravene i det meddelte patentet. Dersom patentet er opphevet eller begrenset av Det europeiske patentverket, omfatter patentbeskyttelsen bare det som fremgår av de offentliggjorte endrede patentkrav.

Foreldelsesfristen for krav etter denne bestemmelsen begynner ikke å løpe før innsigelsesfristen for det europeiske patentet er utløpt eller Det europeiske patentverket har besluttet å opprettholde patentet etter innsigelsesbehandling.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lov 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625).

§ 66 h.

Avslås en europeisk patentsøknad, har dette samme virkning som om en søknad om patent her i riket ble avslått av Patentstyret.

Trekkes en europeisk patentsøknad eller angivelse av at søknaden skal omfatte Norge tilbake, eller skal søknaden eller angivelsen etter den europeiske patentkonvensjonen anses trukket tilbake, og søknaden ikke gjenopptas etter konvensjonen artikkel 121, har dette samme virkning som om en søknad om patent her i riket trekkes eller anses trukket tilbake hos Patentstyret.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 i.

Samsvarer ikke oversettelse som nevnt i §§ 66 c eller 66 g med teksten på det språk som var behandlingsspråk ved Det europeiske patentverket, gjelder patentvernet her i riket bare så langt som det er samsvar mellom oversettelsen og teksten på behandlingsspråket. I sak om gyldigheten av patentet her i riket skal kun teksten på behandlingsspråket legges til grunn for avgjørelsen.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 j.

Når søkeren eller patenthaveren sender en rettelse av oversettelse som nevnt i § 66 c til Patentstyret og betaler fastsatt gebyr, gjelder den rettede oversettelsen. § 66 c tredje ledd gjelder tilsvarende. Patentstyret kunngjør at rettet oversettelse er innsendt. Når søkeren sender inn en rettelse av oversettelsen som nevnt i § 66 g, skal Patentstyret kunngjøre at ny oversettelse er inngitt og holde den tilgjengelige for enhver. Deretter gjelder den rettede oversettelsen.

Har noen i god tro begynt å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed her i riket på en måte som ikke gjorde inngrep i søkerens eller patenthaverens rett slik denne fremgikk av en tidligere oversettelse, eller gjort vesentlige forberedelsestiltak til det, da en rettet oversettelse begynte å gjelde, kan vedkommende uten hinder av søkerens eller patenthaverens rett fortsette utnyttelsen på tilsvarende måte. Bestemmelsen i § 74 tredje ledd gjelder tilsvarende.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lover 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 66 k.

Dersom Det europeiske patentverket bestemmer at en fristoversittelse med hensyn til en europeisk patentsøknad eller et europeisk patent ikke skal få virkning, gjelder dette også her i riket.

Har noen i god tro etter fristoversittelsen, men før Det europeiske patentverket har kunngjort at oversittelsen ikke får virkning, begynt å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed her i riket eller gjort vesentlige forberedelsestiltak til det, kan vedkommende uten hinder av patentet fortsette utnyttelsen på tilsvarende måte. Bestemmelsen i § 74 tredje ledd gjelder tilsvarende.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 l.

Har noen i god tro i nærings- eller driftsøyemed her i riket i perioden mellom avgjørelse fra Klagenemnden i Det europeiske patentverket og kunngjøring av avgjørelse fra Den utvidete klagenemnden i Det europeiske patentverket begynt, eller gjort vesentlige forberedelsestiltak til, å utnytte en oppfinnelse som er gjenstand for en publisert europeisk patentsøknad eller et publisert europeisk patent, kan vedkommende uten hinder av patentsøkerens eller patenthaverens rett fortsette utnyttelsen på tilsvarende måte. Bestemmelsen i § 74 tredje ledd gjelder tilsvarende.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415).

§ 66 m.

Dersom en europeisk patentsøknad som er innlevert til et nasjonalt patentverk blir ansett trukket tilbake som følge av at søknaden ikke er sendt til Det europeiske patentverket innen fastsatt frist, skal Patentstyret etter begjæring fra søkeren anse søknaden som en søknad om patent her i riket når:

- a. begjæringen er fremsatt til den nasjonale myndighet som mottok søknaden innen tre måneder etter at søkeren ble gitt melding om at søknaden var ansett trukket tilbake, og
- b. begjæringen er oversendt til Patentstyret innen 20 måneder fra søknadens inngivelsesdag eller, dersom prioritet er begjært, fra prioritetsdagen.

Dersom vilkårene i første ledd er oppfylt, skal Patentstyret ta søknaden under behandling når søkeren innen en frist fastsatt av Kongen betaler fastsatt gebyr og sender inn en oversettelse av søknaden til norsk eller engelsk, eller en kopi av søknaden dersom den er på engelsk. Oppfyller søknaden de formelle krav i den europeiske patentkonvensjonen, skal de tilsvarende krav i loven her anses oppfylt.

0 Tilføyd ved lov 29 juni 2007 nr. 80 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 14 des 2007 nr. 1415), endret ved lov 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408, se endringslovens II).

Kapittel 11. Forskjellige bestemmelser.

§ 67.

Meddelelser fra Patentstyret eller Klagenemnden til en søker, patenthaver, innsiger eller en som krever administrativ overprøving regnes alltid som avgitt når de er sendt til den adressen som vedkommende senest har oppgitt til Patentstyret eller Klagenemnden. Adressen innføres i patentregistret. Første punktum gjelder tilsvarende for meddelelser fra Konkurransetilsynet til patenthaveren i saker etter § 50 a.

Hvis den registrerte adressen viser seg å være feil, inntas meddelelsen eller et sammendrag i Norsk Patenttidende med opplysning om at dokumentet kan fås hos Patentstyret eller Klagenemnden.

Kan forkynnelse eller annen prosessuell meddelelse ikke skje ved den registrerte adressen, gjelder annet ledd tilsvarende for retten. Dokumentet anses i så fall som forkynt eller meddelt fire uker etter utgivelsen av Norsk Patenttidende.

Hvis søker eller patenthaver har oppnevnt en fullmektig til å representere seg i forhold som gjelder søknaden eller patentet, skal fullmektigens navn og adresse innføres i patentregistret. Det samme gjelder hvis en innsiger eller en som krever administrativ overprøving, har utpekt en fullmektig til å representere seg i forhold som gjelder innsigelsen eller kravet om overprøving.

0 Endret ved lover 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 9 jan 1998 nr. 5, 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625).

§ 68.

Kongen fastsetter de avgifter og gebyrer som er omhandlet i denne lov, samt de nærmere reglene om betaling av disse. Han kan bestemme at ett eller flere av de første avgiftsår skal være avgiftsfrie. Ved endring av årsavgiftene kan han bestemme at de nye avgifter også skal gjelde for tidligere meddelte patenter.

Kongen fastsetter også gebyrer for innføring i patentregisteret og i Patentstyrets særskilte register over europeiske patentsøknader og for utskrifter, kopier og attester som Patentstyret gir. Gebyrsatsene for utskrifter og kopier skal fastsettes slik at de samlede inntektene ikke blir større enn de faktiske omkostningene ved formidling av informasjonen, med tillegg av en rimelig fortjeneste.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 20 juni 2003 nr. 45 (ikr. 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712), 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 23 jan 2015 nr. 4 (ikr. 1 juli 2015 iflg. res. 12 mai 2015 nr. 494), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 69.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om patentsøknader og innsigelser og behandlingen av dem, om begjæringer om patentbegrensning og behandlingen av dem, om patentregisteret og Patentstyrets særskilte register over europeiske patentsøknader, herunder om krav om anmerkninger i registrene og behandlingen av dem, om den tidende Patentstyret utgir, om språkkrav for søknader og andre dokumenter til Patentstyret og Klagenemnden og om saksbehandlingsspråk for Patentstyret og Klagenemnden, samt om gjennomføringen av loven her for øvrig. Journaler over innkomne patentsøknader er allment tilgjengelige i den utstrekning Kongen bestemmer.

Kongen kan bestemme at Patentstyret på begjæring av et annet lands myndighet kan gi denne opplysning om behandlingen av her inngitte patentsøknader, samt at nyhetsgransking av patentsøknader kan finne sted ved tilsvarende myndighet i annet land eller ved en internasjonal institusjon.

Kongen kan videre bestemme at søkere som har inngitt en tilsvarende patentsøknad i et annet land, innen en viss frist fra søknadens inngivelse her i riket, skal gi opplysning om det resultat av undersøkelsen av oppfinnelsens patenterbarhet som er meddelt ham av vedkommende lands patentmyndighet. Bestemmelse om slik opplysningsplikt kan dog ikke gis for så vidt gjelder patentsøknader som omhandlet i kapittel 3, som har vært gjenstand for internasjonal forberedende patentbarhetsprøving og hvor rapport om resultatet er innlevert til Patentstyret.

0 Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 35, 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 15 aug 2014 nr. 58 (ikr. 1 jan 2015 iflg. res. 14 nov 2014 nr. 1408), 23 jan 2015 nr. 4 (ikr. 1 juli 2015 iflg. res. 12 mai 2015 nr. 494).

§ 70.

Kongen kan, når det på grunn av krig eller krigsfare og dermed sammenhengende kriseforhold finnes nødvendig, bestemme at retten til en oppfinnelse skal avstås til staten eller til en annen som Kongen bestemmer. For den rett som således overtas, skal betales erstatning, som fastsettes ved skjønn styrt av tingretten dersom minnelig overenskomst ikke oppnås.

Er retten til en oppfinnelse ved bestemmelse i henhold til første ledd blitt overtatt av en annen enn staten, og oppfyller vedkommende ikke den erstatningsplikt som påhviler ham, er staten etter krav fra den erstatningberettigede forpliktet til straks å betale erstatningen.

0 Endret ved lov 11 mai 2017 nr. 26 (ikr. 1 jan 2018 iflg. res. 11 mai 2017 nr. 563).

§ 71.

Om oppfinnelser av betydning for rikets forsvar gjelder hva derom er bestemt i særskilt lov.

§ 72.

Dersom en patentsøker eller patenthaver har oversittet en frist fastsatt i eller i medhold av denne lov, og som følge av dette har lidt rettstap, skal saken likevel tas under behandling såfremt han godtgjør at fristoversittelsen var utilsiktet. Slik begjæring må fremsettes skriftlig til Patentstyret innen to måneder etter at den hindring som førte til fristoversittelse er opphørt, og senest ett år innen fristens utløp. Innen samme tid skal den unnlatte handlingen være foretatt. Det skal betales fastsatt gebyr, ellers anses begjæringen som ikke innkommet.

Ved oversittelse av fristen etter § 6 første ledd skal prioriteten gjenopprettes hvis fristoversittelsen var utilsiktet, og søknaden det kreves prioritet for, krav om prioritet og begjæring om gjenoppretting inngis innen to måneder etter fristens utløp. Prioriteten kan likevel ikke gjenopprettes hvis begjæringen inngis etter at forberedelsene til å gjøre søknaden allment tilgjengelig er ferdigstilt. Det skal betales fastsatt gebyr, ellers anses begjæringen som ikke innkommet.

Første ledd gjelder ikke frister som nevnt i § 27 tredje ledd, § 39 d tredje ledd, § 52 fjerde og femte ledd, § 52 e tredje ledd og § 53 annet ledd.

For internasjonale patentsøknader som videreføres i Norge får første jf. tredje ledd også anvendelse når det gjelder oversittelse av frister overfor mottakende myndighet, internasjonal nyhetsgranskingsmyndighet, myndighet for internasjonal forberedende patenterbarhetsprøving eller det internasjonale byrå. Den unnlatte handling foretas overfor Patentstyret. Kongen gir forskrift om gjenoppretting av prioritet for internasjonale søknader som videreføres i Norge, herunder om frister for å begjære slik gjenoppretting overfor Patentstyret, og om gebyr.

0 Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (se dens II og III, tidligere § 72 ble § 76), endret ved lover 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 14 mars 2003 nr. 15 (ikr. 1 mai 2003 iflg. res. 4 apr 2003 nr. 417), 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3, 26 mars 2010 nr. 8 (ikr. 1 juli 2010 iflg. res. 25 juni 2010 nr. 936), 9 mai 2014 nr. 16 (ikr. 9 mai 2014 iflg. res. 9 mai 2014 nr. 625), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798, se dens nr. 2).

§ 73.

Har søkeren i de tilfelle som er omhandlet i §§ 31 eller 38, sendt dokument, avgift eller gebyr med postoperatør, og sendingen ikke kommer frem til Patentstyret i rett tid, skal søknaden tas under behandling dersom handlingen blir foretatt innen to måneder fra søkeren innså eller burde ha innsett at fristen var overskredet, likevel senest innen ett år fra fristens utløp, og

1. postforbindelsene har vært avbrutt i løpet av de ti siste dager før fristens utløp på grunn av krig, revolusjon, urolighet, streik, naturkatastrofe, eller annen liknende årsak på det sted der avsenderen oppholder seg eller har sin virksomhet, og dokumentet, avgiften eller gebyret er sendt til Patentstyret innen fem dager fra postforbindelsene ble gjenopprettet, eller
2. dokumentet, avgiften eller gebyret ble sendt til Patentstyret ved rekommandert brev senest fem dager før utløpet av fristen. Er brevet ikke sendt som flypost, skal dette likevel bare gjelde dersom avsenderen har hatt grunn til å tro at brevet ville komme frem innen to dager fra avsendingsdagen, eller dersom sending som flypost ikke var mulig.

Vil søkeren kreve søknaden tatt under behandling etter første ledd, må han innen den frist som der er nevnt, fremsette skriftlig begjæring om det til Patentstyret.

0 Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 35, endret ved lover 24 mai 1985 nr. 30, 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 9 jan 1998 nr. 5, 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3, 4 sep 2015 nr. 91 (ikr. 1 jan 2016 iflg. res. 4 sep 2015 nr. 1027), 21 juni 2019 nr. 49 (ikr. 1 juli 2019 iflg. res. 21 juni 2019 nr. 798).

§ 74.

Er en patentsøknad som etter § 22 er tilgjengelig for enhver, henlagt eller avslått eller er et patent bortfalt, og får søkeren saken tatt under behandling på grunn av hva som foreskrives i § 72 eller § 73, skal Patentstyret utferdige kunngjøring om det.

Har noen etter at søknaden er blitt rettskraftig avslått eller fristen for gjenopptakelse av den henlagte søknaden er utløpt eller etter at patentet er bortfalt, men før kunngjøring etter første ledd ble utferdiget, i god tro begynt å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed her i riket, kan han uten hinder av patentet fortsette utnyttelsen med bibehold av dennes alminnelige karakter. Slik utnyttelsesrett tilkommer under tilsvarende forutsetninger også den som har truffet vesentlige foranstaltninger for å utnytte oppfinnelsen i nærings- eller driftsøyemed her i riket.

Den i annet ledd omhandlede rett kan bare overgå til andre sammen med den virksomhet hvori den er oppstått, eller hvori utnyttelsen var ment å skulle skje.

- 0 Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 35, endret ved lov 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3.

§ 75.

Patentstyrets sjef bestemmer hvem som skal avgjøre begjæringer i henhold til §§ 72 og 73. Avslag på slik begjæring, og på begjæring om gjenoppretting av prioritet etter § 28 annet ledd fjerde punktum, kan av patentsøkeren eller patenthaveren påklages til Klagenemnden. Om klagefrist m.m. og adgangen til å bringe avgjørelser truffet av Klagenemnden inn for domstolene gjelder § 27 tilsvarende.

- 0 Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 35, endret ved lover 24 mai 1985 nr. 30 (se dens III), 22 des 1995 nr. 82 (ikr. 1 jan 1997 iflg. res. 20 des 1996 nr. 1153), 17 juni 2005 nr. 90 (ikr. 1 jan 2008 iflg. res. 26 jan 2007 nr. 88) som endret ved lov 26 jan 2007 nr. 3, 22 juni 2012 nr. 58 (ikr. 1 apr 2013 iflg. res. 1 mars 2013 nr. 244), 12 juni 2020 nr. 67 (i kraft 1 mars 2023 iflg. res. 17 feb 2023 nr. 229, se res. 17 feb 2023 nr. 230 for overgangsregler).

§ 76. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.*

1. Denne lov trer i kraft 1 januar 1968.¹ Med den begrensning som følger av pkt. 2-8 nedenfor, oppheves samtidig lov om patenter av 2 juli 1910 med senere endringer. For så vidt angår oppfinnelser vedrørende næringsmidler og legemidler, skal dog inntil Kongen annerledes bestemmer, patent ikke kunne meddeles på selve produktet, men bare på fremgangsmåten for dets fremstilling.²

2. Med de i det følgende angitte unntak finner denne lov også anvendelse på patenter som er meddelt eller meddeles i henhold til den hittil gjeldende lovgivning.

- 0 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (tidligere § 72).

1 Se res. 24 juni 1983 nr. 1131 om Jan Mayen.

2 Iflg. res. 13 okt 1989 nr. 1043 kan med virkning fra 1 jan 1992 patent på næringsmidler og legemidler gis på selve produktet, for så vidt gjelder søknader som er innlevert etter nevnte dato.

§ 77.

Fra denne lovs ikrafttredelse gjøres følgende endringer i – – –.

0 Endret ved lov 8 juni 1979 nr. 35 (tidligere § 73).

Forordninger¹

Nedenfor gjengis forordningene nr. 469/2009 og nr. 1610/96 (jfr. patentlovens §§ 62 a og 62 b), førstnevnte i uoffisiell norsk oversettelse hentet fra Prop. 127 LS (2016–2017) og sistnevnte med EØS-tilpasninger foretatt av Justisdepartementet. Noter markert med notetall og * er Justisdepartementets noter til forordning nr. 1610/96 ved gjengivelsen i Ot.prp.nr.30 (1997–1998) s. 6-10. Sammen med frd. 469/2009 er det gjengitt utdrag fra uoffisiell norsk oversettelse av EØS-komiteens beslutning nr. 92/2017 med overgangsregler knyttet til ikrafttredelsen i EØS EFTA-statene.

1 Overskrift tilføyd av Lovdata.

EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 6 (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 469/2009 av 6. mai 2009 om det supplerende beskyttelsessertifikatet for legemidler)

[Europaparlamentet og Rådet for den europeiske union har –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,¹ etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251² og

ut fra følgende betraktninger:

1. Rådsforordning (EØF) nr. 1768/92 av 18. juni 1992 om innføring av et supplerende beskyttelsessertifikat for legemidler³ er blitt betydelig endret flere ganger.⁴ Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør nevnte forordning kodifiseres.
2. Forskningen på det farmasøytiske området bidrar på avgjørende måte til en fortsatt forbedring av folkehelsen.
3. Legemidler, særlig legemidler som er et resultat av langvarig forskning med store omkostninger, vil i framtiden bli utviklet i Fellesskapet⁵ og i Europa bare dersom de omfattes av gunstige regler som sikrer tilstrekkelig beskyttelse til å fremme slik forskning.
4. Den tiden det tar fra en patentsøknad for et nytt legemiddel blir inngitt og til det foreligger en markedsføringstillatelse, reduserer på det nåværende tidspunkt den effektive beskyttelsen patentet gir til et tidsrom som ikke er tilstrekkelig til å avskrive forskningsinvesteringene.
5. Denne situasjonen fører til en beskyttelse som ikke er tilstrekkelig, og som er til skade for den farmasøytiske forskningen.
6. Det foreligger en risiko for at forskningssentrene i medlemsstatene⁶ flyttes til andre stater som tilbyr bedre beskyttelse.
7. Det bør fastsettes en ensartet løsning på fellesskapsplan⁷ for å hindre at en uensartet utvikling av nasjonal lovgivning fører til ytterligere forskjeller som kan hindre den frie bevegelse for legemidler i Fellesskapet⁵ og dermed direkte påvirke det indre markeds funksjon.
8. Det er derfor nødvendig å fastsette bestemmelser for et supplerende beskyttelsessertifikat for legemidler som har markedsføringstillatelse, og som kan utstedes til innehaveren av et nasjonalt eller europeisk patent på samme vilkår i alle medlemsstater.⁸ En forordning er derfor det mest hensiktsmessige rettslige instrumentet.

9. Sertifikatets gyldighetstid bør fastsettes slik at den gir tilstrekkelig effektiv beskyttelse. For dette formål bør innehaveren av både et patent og et sertifikat kunne dra nytte av en beskyttelsestid på i alt høyst 15 år regnet fra tidspunktet for den første markedsføringstillatelsen for det aktuelle legemiddelet i Fellesskapet.⁵
- 10.⁹ Ikke desto mindre bør det tas hensyn til alle berørte interesser, herunder folkehelsen, som gjør seg gjeldende innen en sektor som er så kompleks og følsom som den farmasøytiske. Av denne grunn kan sertifikatet ikke utstedes for et tidsrom på over fem år. Beskyttelsen det gir bør i tillegg være strengt begrenset til det produktet som er tillatt markedsført som legemiddel.
11. En passende avgrensning av sertifikatets gyldighetstid bør fastsettes i de særlige tilfellene der et patents gyldighetstid allerede er forlenget i henhold til nasjonal lovgivning –

1 EUT C 77 av 31.3.2009, s. 42.

2 Uttalelse fra Europaparlamentet av 21. oktober 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 6. april 2009.

3 EFT L 182 av 2.7.1992, s. 1.

4 Se vedlegg I.

5 «Fellesskapet» må her forstås som «EØS».

6 «Medlemsstatene» må her forstås som «EØS-statene».

7 «Felleskapsplan» må her forstås som «EØSplan».

8 «Alle medlemsstater» må her forstås som «alle EØS-stater».

9 Se frd. 1610/96 betraktning 17.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1. *Definisjoner*

I denne forordning menes med:

- a. «legemiddel» ethvert stoff eller enhver sammensetning av stoffer som presenteres som et middel til å behandle eller forebygge sykdom hos mennesker eller dyr, samt ethvert stoff eller enhver sammensetning av stoffer som kan tilføres mennesker eller dyr med sikte på å stille en medisinsk diagnose eller å gjenopprette, korrigere eller endre legemsfunksjoner hos mennesker eller dyr,
- b. «produkt» det virksomme stoffet eller sammensetningen av virksomme stoffer i et legemiddel,
- c. «basispatent» et patent som beskytter et produkt som sådan, en prosedyre for å framstille et produkt eller en anvendelse av et produkt, og som innehaveren har utpekt med henblikk på rutinen for utstedelse av et sertifikat,
- d. «sertifikat» det supplerende beskyttelsessertifikatet,
- e. «søknad om forlengelse av gyldighetstiden» en søknad om å forlenge sertifikatets gyldighetstid i henhold til artikkel 13 nr. 3 i denne forordning og artikkel 36 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1901/2006 av 12. desember 2006 om legemidler til barn.¹

1 EUT L 378 av 27.12.2006, s. 1

Artikkel 2. *Virkeområde*

For ethvert produkt som er patentbeskyttet på en medlemsstats territorium,¹ og som før det markedsføres som legemiddel er underlagt administrativ tillatelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler for mennesker² eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater,³ kan det utstedes et sertifikat på vilkårene fastsatt i denne forordning.

1 «Medlemsstaters territorium» må her forstås som «EØS-stats territorium».

2 EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67.

3 EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67.

Artikkel 3. Vilkår for utstedelse av sertifikat¹

Et sertifikat skal utstedes dersom følgende vilkår er oppfylt på søknadsdatoen i den medlemsstaten² der søknaden nevnt i artikkel 7 inngis:

- a. produktet er beskyttet av et basispatent som er i kraft,
- b. en gyldig tillatelse til å markedsføre produktet som legemiddel, er utstedt i samsvar med direktiv 2001/83/EF eller eventuelt direktiv 2001/82/EF,
- c. det er ikke tidligere utstedt et sertifikat for produktet,
- d. tillatelsen omtalt i bokstav b) er den første tillatelsen til å markedsføre produktet som legemiddel.

1 Se frd. 1610/96 betraktning 17.

2 «Medlemsstaten» må her forstås som «EØS-staten».

Artikkel 4. Beskyttelsens gjenstand¹

Den beskyttelsen som sertifikatet gir, er ikke mer vidtgående enn den beskyttelse basispatentet gir, og den omfatter bare det produkt som dekkes av markedsføringstillatelsen for det tilsvarende legemiddelet, samt enhver anvendelse av produktet som legemiddel som det er gitt tillatelse til før sertifikatet utløper.

1 Se frd. 1610/96 betraktning 17.

Artikkel 5. Sertifikatets rettsvirkninger

Med forbehold for artikkel 4 skal sertifikatet medføre de samme rettigheter, begrensninger og forpliktelser som dem som knytter seg til basispatentet.¹

1 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 3 og §§ 56 a til 59 b.

Artikkel 6. Rett til sertifikatet

Retten til sertifikatet tilkommer innehaveren av basispatentet eller vedkommendes rettsetterfølger.

Artikkel 7. Søknad om sertifikat¹

1. Søknaden om sertifikat skal være inngitt innen en frist på seks måneder regnet fra datoen da tillatelsen til å markedsføre produktet som legemiddel, nevnt i artikkel 3 bokstav b), ble utstedt.

2. Uten hensyn til nr. 1 skal en søknad om sertifikat inngis innen en frist på seks måneder regnet fra datoen da basispatentet ble meddelt dersom markedsføringstillatelsen foreligger før basispatentet er meddelt.

3. Søknaden om forlengelse av gyldighetstiden kan inngis samtidig med søknaden om et sertifikat eller når søknaden om sertifikat er under behandling og de relevante kravene i henholdsvis artikkel 8 nr. 1 bokstav d) eller artikkel 8 nr. 2 er oppfylt.

4. Søknaden om forlengelse av gyldighetstiden til et allerede utstedt sertifikat skal inngis senest to år før sertifikatet utløper.

5. I fem år etter ikrafttreddelsen av forordning (EF) nr. 1901/2006, uten hensyn til nr. 4, skal søknaden om en forlengelse av gyldighetstiden til et sertifikat som allerede er utstedt, inngis senest seks måneder før sertifikatet utløper.

1 Se overgangsregler i EØS-avtalens vedlegg XVII nr. 6, a, jf. EØS-komiteens beslutning 92/2017 art. 2 (2), a.

Artikkel 8. Innholdet i søknaden om sertifikat¹

1. En søknad om sertifikat skal inneholde:

- a. en anmodning om utstedelse av et sertifikat, som særlig angir:
 - i. søkerens navn og adresse,
 - ii. dersom det er utpekt en fullmektig, vedkommendes navn og adresse,
 - iii. basispatentets nummer og oppfinnelsens benevnelse,
 - iv. nummer på og dato for den første tillatelsen til å markedsføre produktet, nevnt i artikkel 3 bokstav b), og dersom dette ikke er den første tillatelsen til å markedsføre produktet i Fellesskapet,² nummer på og dato for den første tillatelsen,
- b. en kopi av markedsføringstillatelsen nevnt i artikkel 3 bokstav b), der produktet identifiseres, og som særlig inneholder nummer på og dato for tillatelsen samt et sammendrag av produktets egenskaper i samsvar med artikkel 11 i direktiv 2001/83/EF eller artikkel 14 i direktiv 2001/82/EF,
- c. dersom tillatelsen nevnt i bokstav b) ikke er den første tillatelsen til å markedsføre produktet som legemiddel i Fellesskapet,² informasjon om identiteten til produktet som har fått slik tillatelse, og den lovbestemmelsen som gir hjemmel for tillatelsen, samt en kopi av kunngjøringen av denne tillatelsen i offisiell publikasjon,
- d. dersom søknaden om sertifikat omfatter en anmodning om forlengelse av gyldighetstiden:
 - i. en kopi av erklæringen som bekrefter overholdelse av en godkjent, gjennomført utviklingsplan for legemidler til barn, som nevnt i artikkel 36 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1901/2006,
 - ii. om nødvendig, i tillegg til en kopi av tillatelsen til å markedsføre produktet, som nevnt i bokstav b), dokumentasjon på besittelse av tillatelser til å markedsføre produktet i alle øvrige medlemsstater,³ som nevnt i artikkel 36 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1901/2006.

2. Dersom en søknad om sertifikat er under behandling, skal søknad om forlengelse av gyldighetstiden i samsvar med artikkel 7 nr. 3 inneholde opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav d) i denne artikkel samt en henvisning til den allerede inngitte søknaden om sertifikat.

3. Søknaden om forlengelse av gyldighetstiden til et allerede utstedt sertifikat skal inneholde opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav d) samt en kopi av det utstedte sertifikatet.

4. Medlemsstatene⁴ kan fastsette at det skal betales et gebyr ved søknad om sertifikat og ved søknad om forlengelse av gyldighetstiden til et sertifikat.

1 Se frd. 1610/96 betraktning 17.

2 «Fellesskapet» må her forstås som «EØS».

3 «Medlemsstater» må her forstås som «EØS-stater».

4 «Medlemsstatene» må her forstås som «EØS-statene».

Artikkel 9. Inngivelse av søknad om sertifikat

1. Søknaden om sertifikat skal inngis til vedkommende myndighet for industriell eiendomsrett i medlemsstaten¹ som meddelte basispatentet,² eller i medlemsstaten det er meddelt på vegne av, og der tillatelsen nevnt i artikkel 3 bokstav b) til å markedsføre produktet ble utstedt, med mindre medlemsstaten utpeker en annen myndighet for dette formål.

Søknaden om forlengelse av gyldighetstiden til et sertifikat skal inngis til vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstaten.

2. Meddelelse om søknad om sertifikat skal kunngjøres av myndigheten nevnt i nr. 1. Meddelelsen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a. søkerens navn og adresse,
- b. basispatentets nummer,
- c. oppfinnelsens benevnelse,
- d. nummer på og dato for markedsføringstillatelsen nevnt i artikkel 3 bokstav b) samt produktet som identifiseres i tillatelsen,
- e. om nødvendig nummer på og dato for den første tillatelsen til å markedsføre produktet i Fellesskapet,³
- f. dersom det er relevant, en opplysning om at søknaden omfatter en søknad om forlengelse av gyldighetstiden.

3. Nr. 2 får anvendelse på meddelelsen om søknaden om forlengelse av gyldighetstiden til et allerede utstedt sertifikat, eller når en søknad om et sertifikat er under behandling. Meddelelsen skal i tillegg inneholde en angivelse av søknaden om forlengelse av gyldighetstiden til sertifikatet.

1 «Medlemsstaten» må her forstås som «EØS-staten».

2 I Norge patenststyret, jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 7, § 62 a (2).

3 «Fellesskapet» må her forstås som «EØS».

Artikkel 10. Utstedelse av sertifikat eller avslag på søknad om sertifikat

1. Dersom søknaden om sertifikat og produktet den vedrører oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning, skal myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 utstede sertifikatet.

2. Med forbehold for nr. 3 skal myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 avslå søknaden om sertifikat dersom søknaden eller produktet den vedrører, ikke oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning.¹

3. Dersom søknaden om sertifikat ikke oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 8, skal myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 oppfordre søkeren til å foreta rettelser av anmerkede mangler eller betale gebyret innen en fastsatt frist.

4. Dersom manglene ikke er rettet opp eller gebyret ikke er betalt i henhold til nr. 3 innen den fastsatte fristen, skal myndigheten avslå søknaden.

5. Medlemsstatene² kan fastsette at myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 skal utstede sertifikater uten å undersøke om vilkårene fastsatt i artikkel 3 bokstav c) og d) er oppfylt.

6. Nr. 1-4 får tilsvarende anvendelse på søknaden om forlengelse av gyldighetstiden.

1 Jf. art. 3 og 8.

2 «Medlemsstatene» må her forstås som «EØS-statene».

Artikkel 11. Kunngjøring

1. Meddelelse om utstedelse av sertifikat skal kunngjøres av myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1. Meddelelsen skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a. navn og adresse til innehaveren av sertifikatet,
- b. basispatentets nummer,
- c. oppfinnelsens benevnelse,

- d. nummer på og dato for markedsføringstillatelsen nevnt i artikkel 3 bokstav b) samt produktet som identifiseres i tillatelsen,
- e. om nødvendig nummer på og dato for den første tillatelsen til å markedsføre produktet i Fellesskapet,¹
- f. sertifikatets gyldighetstid.²

2. Meddelelse om avslag på søknaden om sertifikat skal kunngjøres av myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1. Meddelelsen skal inneholde minst de opplysningene som er nevnt i artikkel 9 nr. 2.

3. Nr. 1 og 2 får anvendelse på meddelelsen om at det er utstedt en forlengelse av gyldighetstiden til et sertifikat, eller om at søknaden om forlengelse er avslått.

1 «Fellesskapet» må her forstås som «EØS».

2 Jf. art. 13.

Artikkel 12. Årsavgifter

Medlemsstatene¹ kan fastsette at det betales årsavgifter for sertifikatet.

1 «Medlemsstatene» må her forstås som «EØS-statene».

Artikkel 13. Sertifikatets gyldighetstid

1. Sertifikatet skal få virkning ved utløpet av basispatentets lovhjemlede gyldighetstid, og skal være gyldig i et tidsrom som tilsvarer tidsrommet mellom datoen da søknaden om basispatent ble inngitt og datoen da den første tillatelsen til å markedsføre produktet i Fellesskapet¹ forelå, redusert med et tidsrom på fem år.

2. Uten hensyn til nr. 1 kan sertifikatets gyldighetstid ikke overstige fem år regnet fra datoen da sertifikatet får virkning.

3. Tidsrommene fastsatt i nr. 1 og 2 forlenges med seks måneder i tilfeller der artikkel 36 i forordning (EF) nr. 1901/2006 får anvendelse. I så fall kan varigheten på tidsrommet som er fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, forlenges bare én gang.

4. Dersom det utstedes et sertifikat for et produkt som er beskyttet av et patent som fikk sin gyldighetstid forlenget før 2. januar 1993, eller som det ble søkt om slik forlengelse for etter nasjonal lovgivning, skal dette sertifikatets gyldighetstid reduseres med det antall år som patentets gyldighetstid overstiger 20 år.

1 «Fellesskapet» må her forstås som «EØS».

Artikkel 14. Sertifikatets bortfall

Sertifikatet skal bortfalle

- a. ved utløpet av tidsrommet fastsatt i artikkel 13,
- b. dersom innehaveren av sertifikatet gir avkall på det,
- c. dersom årsavgiften fastsatt i samsvar med artikkel 12 ikke blir betalt innen fristen,
- d. dersom og så lenge produktet som omfattes av sertifikatet, ikke lenger kan markedsføres som følge av at den eller de aktuelle markedsføringstillatelsene er tilbakekalt i samsvar med direktiv 2001/83/EF eller direktiv 2001/82/EF. Myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 i denne forordning kan enten på eget initiativ eller etter anmodning fra tredjepart treffe beslutning om sertifikatets bortfall.

Artikkel 15. Sertifikatets ugyldighet

1. Sertifikatet er ugyldig dersom
 - a. det er utstedt i strid med bestemmelsene i artikkel 3,
 - b. basispatentet bortfaller før dets lovhjemlede gyldighetstid utløper,¹
 - c. basispatentet kjennes ugyldig² eller begrenses på en slik måte at produktet som sertifikatet ble utstedt for, ikke lenger er beskyttet av basispatentets krav,³ eller dersom det etter at basispatentet er bortfalt, foreligger ugyldighetsgrunner som ville ha berettiget en slik ugyldighetskjennelse eller begrensning.
2. Med henblikk på å få sertifikatet kjent ugyldig kan enhver person inngi en anmodning til eller ta rettslige skritt ved den instansen som i henhold til nasjonal lovgivning er kompetent til å kjenne det tilsvarende basispatentet ugyldig.⁴

1 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 51, § 54.

2 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 52, § 52 b.

3 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 39 a.

4 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 52 b, § 63.

Artikkel 16. Oppheving av en forlengelse av gyldighetstiden

1. Forlengelsen av gyldighetstiden kan oppheves dersom den er utstedt i strid med bestemmelsene i artikkel 36 i forordning (EF) nr. 1901/2006.
2. Enhver kan inngi en anmodning om oppheving av en forlengelse av gyldighetstiden til den instansen som i henhold til nasjonal lovgivning er kompetent til å kjenne det tilsvarende basispatentet ugyldig.¹

1 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 52 b, § 63.

Artikkel 17. Kunngjøring av bortfall eller ugyldighet

1. Dersom sertifikatet bortfaller i henhold til artikkel 14 bokstav b), c) eller d), eller dersom det er ugyldig i henhold til artikkel 15, skal myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 kunngjøre en meddelelse om dette.
2. Dersom forlengelsen av gyldighetstiden oppheves i henhold til artikkel 16, skal myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 kunngjøre en meddelelse om dette.

Artikkel 18. Klageadgang¹

Beslutningene som myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 1 eller instansene nevnt i artikkel 15 nr. 2 og 16 nr. 2 har truffet i henhold til denne forordning, kan påklages etter reglene som er fastsatt i nasjonal lovgivning når det gjelder tilsvarende beslutninger truffet om nasjonale patenter.²

1 Se frd. 1610/96 betraktning 17.

2 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 §§ 26, 27 og 52 e.

Artikkel 19. Saksbehandling

1. I mangel av bestemmelser om saksbehandling i denne forordning skal de bestemmelser om saksbehandling som etter nasjonal lovgivning får anvendelse på det tilsvarende basispatentet, få anvendelse på sertifikatet, med mindre det i den nasjonale lovgivningen er fastsatt særlige bestemmelser om saksbehandling for sertifikater.¹

2. Uten hensyn til nr. 1 kan det ikke nedlegges innsigelse mot et utstedt sertifikat.

¹ Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 62 a.

Artikkel 20. Ytterligere bestemmelser i forbindelse med utvidelsen av Fellesskapet¹

Med forbehold for de øvrige bestemmelsene i denne forordning får følgende bestemmelser anvendelse:

- a. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket den første tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt etter 1. januar 2000, kan det utstedes et sertifikat i Bulgaria, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter 1. januar 2007,
- b. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent i Den tsjekkiske republikk og for hvilket den første tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt
 - i. i Den tsjekkiske republikk etter 10. november 1999, kan det utstedes et sertifikat, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter datoen da den første tillatelsen til å markedsføre produktet ble gitt,
 - ii. i Fellesskapet¹ tidligst seks måneder før 1. mai 2004, kan det utstedes et sertifikat, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter datoen da den første tillatelsen til å markedsføre produktet ble gitt,
- c. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt i Estland før 1. mai 2004, kan det utstedes et sertifikat, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter datoen da den første tillatelsen til å markedsføre produktet ble gitt, eller, når det gjelder patentene som ble meddelt før 1. januar 2000, i løpet av de seks månedene som er fastsatt i den estiske patentloven av oktober 2009,
- d. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt i Kypros før 1. mai 2004, kan det utstedes et sertifikat, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter datoen da den første tillatelsen til å markedsføre produktet ble gitt. Uten hensyn til ovennevnte og dersom tillatelsen til å markedsføre produktet ble gitt før basispatentet ble utstedt, skal søknaden om sertifikat inngis senest seks måneder etter datoen da patentet ble meddelt,
- e. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt i Latvia før 1. mai 2004, kan det utstedes et sertifikat. Dersom tidsrommet fastsatt i artikkel 7 nr. 1 er utløpt, skal det gis mulighet til å søke om sertifikat i et tidsrom på seks måneder som innledes senest 1. mai 2004,
- f. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket det er inngitt søknad om etter 1. februar 1994, og for hvilket tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt i Litauen første gang før 1. mai 2004, kan det utstedes et sertifikat, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter 1. mai 2004,
- g. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt første gang etter 1. januar 2000, kan det utstedes et sertifikat i Ungarn, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter 1. mai 2004,
- h. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt i Malta før 1. mai 2004, kan det utstedes et sertifikat. Dersom tidsrommet fastsatt i artikkel 7 nr. 1 er utløpt, skal det gis mulighet til å søke om sertifikat i et tidsrom på seks måneder fra senest 1. mai 2004,
- i. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket den første tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt etter 1. januar 2000, kan det utstedes et sertifikat i Polen, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt i løpet av et tidsrom på seks måneder fra senest 1. mai 2004,

- j. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket den første tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt etter 1. januar 2000, kan det utstedes et sertifikat i Romania. Dersom tidsrommet fastsatt i artikkel 7 nr. 1 er utløpt, skal det gis mulighet til å søke om sertifikat i et tidsrom på seks måneder fra senest 1. januar 2007,
- k. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket den første tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt i Slovenia før 1. mai 2004, kan det utstedes et sertifikat, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter 1. mai 2004, herunder de tilfellene der tidsrommet fastsatt i artikkel 7 nr. 1 er utløpt,
- l. for ethvert legemiddel som er beskyttet av et gyldig basispatent og for hvilket den første tillatelsen til å markedsføre det som legemiddel ble gitt i Slovakia etter 1. januar 2000, kan det utstedes et sertifikat, forutsatt at søknaden om sertifikat ble inngitt senest seks måneder etter datoen da den første tillatelsen til å markedsføre produktet ble gitt, eller senest seks måneder etter 1. juli 2002, dersom tillatelsen til å markedsføre produktet ble gitt før den datoen.

1 «Fellesskapet» må her forstås som «EØS».

Artikkel 21. Overgangsbestemmelser¹

1. Denne forordning får ikke anvendelse på sertifikater utstedt i samsvar med en medlemsstats² nasjonale lovgivning før 2. januar 1993 eller på søknader om sertifikat som er inngitt i samsvar med nevnte lovgivning før 2. juli 1992.

Når det gjelder Østerrike, Finland og Sverige, får denne forordning ikke anvendelse på sertifikater utstedt i samsvar med deres nasjonale lovgivning før 1. januar 1995.

2. Denne forordning får anvendelse på supplerende beskyttelsessertifikater som er utstedt i samsvar med den nasjonale lovgivningen i Den tsjekkiske republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia før 1. mai 2004 og den nasjonale lovgivningen i Romania før 1. januar 2007.

1 Se overgangsregler i EØS-avtalens vedlegg XVII nr. 6, b, jf. EØS-komiteens beslutning 92/2017 art. 2 (2), b.

2 «Medlemsstats» må her forstås som «EØS-stats».

Artikkel 22. Oppheving

Forordning (EØF) nr. 1768/92, som endret ved rettsaktene oppført i vedlegg I, oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning, og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 23. Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg, 6. mai 2009.

Utdrag fra EØS-komiteens beslutning nr. 92/2017 av 5. mai 2017, i uoffisiell norsk oversettelse hentet fra Prop. 127 LS (2016–2017):

Artikkel 2

I EØS-avtalens vedlegg XVII skal teksten i nr. 6 (rådsforordning (EØF) nr. 1768/92) lyde:

«**32009 R 0469**: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 469/2009 av 6. mai 2009 om det supplerende beskyttelsessertifikatet for legemidler (kodifisert utgave) (EUT L 152 av 16.6.2009, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

a. I artikkel 7 skal nye nr. 6 og 7 lyde:

«6. Nr. 5 får ikke anvendelse for EFTA-statene.

7. I fem år etter ikrafttredelsen av forordning (EF) nr. 1901/2006 i den berørte EFTA-staten innleveres, uten hensyn til nr. 4, søknader om forlengelse av gyldighetstiden til et sertifikat som tidligere er utstedt, inngis senest seks måneder før sertifikatet utløper.»

b. I artikkel 21 skal nye nr. 3-5 lyde:

«3. En søknad om forlengelse av gyldighetsperioden til et sertifikat kan bare innvilges i en EFTA-stat dersom sertifikatet utløper mindre enn seks måneder før ikrafttredelsen av forordning (EF) nr. 1901/2006 i vedkommende EFTA-stat. I tilfeller der sertifikatet utløper før ikrafttredelsen av forordning (EF) nr. 1901/2006 i vedkommende EFTA-stat, får forlengelsen bare virkning i tidsrommet etter både nevnte ikrafttredelse i vedkommende EFTA-stat og den dag søknaden om forlengelse ble offentliggjort. Artikkel 13 nr. 3 skal imidlertid gjelde ved beregning av forlengelsens varighet.

4. Uten hensyn til artikkel 7 nr. 7, i tilfeller der et sertifikat utløper tidligere enn sju måneder etter ikrafttredelsen av forordning (EF) nr. 1901/2006 i vedkommende EFTA-stat, skal søknaden om forlengelse av gyldighetstiden til et sertifikat innleveres senest en måned etter nevnte ikrafttredelse i vedkommende EFTA-stat. I slike tilfeller får forlengelsen bare virkning i tidsrommet etter den dag søknaden om forlengelse ble offentliggjort. Artikkel 13 nr. 3 skal imidlertid gjelde ved beregning av forlengelsens varighet.

5. En søknad om forlengelse av gyldighetstiden til et sertifikat innlevert i samsvar med nr. 3 og 4 skal ikke være til hinder for at en tredjepart som i god tro har utnyttet oppfinnelsen kommersielt, eller gjort seriøse forberedelser til slik utnyttelse i tidsrommet mellom sertifikatets utløp og offentliggjøringen av søknaden om forlengelse av sertifikatets gyldighetstid, fortsatt kan utnytte oppfinnelsen.»

c. Som følge av patentunionen mellom Liechtenstein og Sveits skal Liechtenstein ikke utstede supplerende beskyttelsessertifikater for legemidler i henhold til denne forordning.»

EØS-avtalen vedlegg XVII nr. 6a (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1610/96 av 23. juli 1996 om innføring av et supplerende beskyttelsessertifikat for plantefarmasøytiske produkter)

[EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B og

ut fra følgende betraktninger:

1. Forskning i plantefarmasøytiske produkter bidrar til en fortsatt forbedring av produksjon og forsyning i rikelige mengder av næringsmidler av god kvalitet til overkommelige priser.
2. Forskning på det plantefarmasøytiske området bidrar til en fortsatt forbedring av planteproduksjonen.
3. Plantefarmasøytiske produkter, særlig de som er resultat av langvarig forskning med store omkostninger, vil i framtiden kunne utvikles i Fellesskapet og i Europa dersom de omfattes av en gunstig lovgivning som sikrer tilstrekkelig beskyttelse til å fremme slik forskning.
4. På grunn av den plantefarmasøytiske sektors særegne karakter er det en forutsetning for konkurranseevnen på området at nyskaping gis en beskyttelse som tilsvarer den legemidler omfattes av i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 1768/92 av 18. juni 1992 om innføring av et supplerende beskyttelsessertifikat for legemidler.
5. Den tid som går fra en patentsøknad for et nytt plantefarmasøytisk produkt blir inngitt, til tillatelsen til å markedsføre produktet foreligger, reduserer på det nåværende tidspunkt den effektive beskyttelsen patentet gir til et tidsrom som ikke er tilstrekkelig til å avskrive forskningsinvesteringene og til å skaffe de nødvendige ressurser for å opprettholde forskning på et høyt nivå.
6. Disse omstendighetene fører til en beskyttelse som ikke er tilstrekkelig, og som er til skade for den plantefarmasøytiske forskningen og for sektorens konkurranseevne.
7. Et av de viktigste formålene med det supplerende beskyttelsessertifikat er å sikre europeisk industri de samme konkurransevilkår som tilsvarende nordamerikansk og japansk industri.
8. I sin resolusjon av 1. februar 1993 om et fellesskapsprogram for politikk og tiltak på området miljø og bærekraftig utvikling godtok Rådet den generelle tilnæringsmåte og strategi i programmet framlagt av Kommisjonen, der den gjensidige avhengigheten mellom økonomisk vekst og miljøkvalitet ble understreket. Det er derfor en forutsetning for en styrking av miljøvernet at industriens økonomiske konkurranseevne opprettholdes. Utstedelse av et supplerende beskyttelsessertifikat kan dermed anses som et positivt tiltak til fordel for miljøvern.
9. Det bør fastsettes en ensartet løsning på fellesskapsplan for å forhindre at en uensartet utvikling av de nasjonale lovgivninger fører til nye ulikheter som vil kunne hindre den frie bevegelse for plantefarmasøytiske produkter i Fellesskapet og dermed direkte påvirke det indre markeds virkemåte. Dette er i samsvar med nærhetsprinsippet som definert i traktatens artikkel 3 B.
10. For plantefarmasøytiske produkter som er tillatt markedsført, er det derfor nødvendig å innføre et supplerende beskyttelsessertifikat som kan utstedes til innehaveren av et nasjonalt eller europeisk patent på samme vilkår i alle medlemsstater. En forordning er derfor det mest hensiktsmessige rettslige virkemiddel.
11. Gyldighetstiden for sertifikatet må fastsettes slik at den gir tilstrekkelig og effektiv beskyttelse. Med hensyn til dette bør innehaveren av både et patent og et sertifikat kunne dra nytte av en beskyttelsestid på i alt høyst 15 år regnet fra det tidspunkt vedkommende plantefarmasøytiske produkt første gang tillates markedsført i Fellesskapet.
12. Ikke desto mindre bør det tas hensyn til alle interesser som gjør seg gjeldende innen en sektor som er så kompleks og følsom som den plantefarmasøytiske. Av denne grunn kan ikke sertifikatet utstedes for et tidsrom på over fem år.
13. Sertifikatet medfører de samme rettigheter som dem som knytter seg til basispatentet. Dersom basispatentet omfatter et aktivt stoff og dets ulike derivater (salter og estere), gir sertifikatet samme beskyttelse.
14. Utstedelse av sertifikat for et produkt som består av et aktivt stoff, er ikke til hinder for at det kan utstedes andre sertifikater for derivater (salter og estere) av stoffet, forutsatt at derivatene omfattes av patenter som er meddelt særskilt for dem.
15. Fastsettelsen av overgangsordningen bør også være preget av en rimelig balanse. Ordningen skal gi Fellesskapets plantefarmasøytiske industri anledning til delvis å kompensere for den forsinkelse som er oppstått i forhold til dens viktigste konkurrenter, samtidig som det skal påses at ordningen ikke er til hinder for gjennomføringen av andre rettmessige mål knyttet til den politikk på landbruks- og miljøvernområdet som føres både på nasjonalt plan og på fellesskapsplan.
16. Målet om å sikre nyskaping på det plantefarmasøytiske området tilstrekkelig beskyttelse samtidig som det indre marked for plantefarmasøytiske produkter virker tilfredsstillende, kan bare virkeliggjøres gjennom fellesskapstiltak.

17. Reglene i betraktning 12, 13 og 14 samt i artikkel 3 nr. 2, artikkel 4, artikkel 8 nr. 1 bokstav c) og artikkel 17 nr. 2 i denne forordning får tilsvarende anvendelse på fortolkningen særlig av betraktning 9 og artikkel 3 og 4, artikkel 8 nr. 1 bokstav c) og artikkel 17 i rådsforordning (EØF) nr. 1768/92¹ –

1 Siden frd. 1768/92 er avløst av forordning 469/2009 fra 1. september 2017, må denne henvisningen leses som om det var henvist til de tilsvarende bestemmene i frd. 469/2009.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]^{1*}

1* Ordlyden i innledningen (fortalen) til de rettsaktene som EØS-avtalens vedlegg omhandler, er ikke tilpasset til EØS, jf EØS-avtalen protokoll 1 nr 1, hvor det heter at innledningen bare er relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolkning av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen.

Art 1. Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «plantefarmasøytiske produkter»: aktive stoffer og preparater som inneholder ett eller flere aktive stoffer, i den form de leveres til brukeren, og som er beregnet på å
 - a. verne planter eller planteprodukter mot alle skadelige organismer eller hindre slike organismers virkning, i den grad slike stoffer eller preparater ikke er definert på annen måte nedenfor,
 - b. påvirke planters livsprosesser på annen måte enn som næringsstoff (f.eks. vekstregulatorer),
 - c. bevare planteprodukter, i den grad slike stoffer eller produkter ikke er underkastet særskilte råds- eller kommisjonsbestemmelser om konserveringsmidler,
 - d. ødelegge uønskede planter eller
 - e. ødelegge deler av planter, bremse eller hindre uønsket vekst hos planter,
2. «stoffer»: grunnstoffer og deres forbindelser slik de opptrer i naturlig form eller etter industriframstilling, herunder enhver urenheter som er en unngåelig følge av framstillingsprosessen,
3. «aktive stoffer»: stoffer eller mikroorganismer, herunder virus med generell eller særskilt virkning
 - a. mot skadelige organismer eller
 - b. på planter, plantedeler eller planteprodukter,
4. «preparater»: blandinger eller løsninger sammensatt av to eller flere stoffer der minst ett av dem er et aktivt stoff, beregnet på bruk som plantefarmasøytiske produkter,
5. «planter»: levende planter og levende plantedeler, herunder fersk frukt og frø,
6. «planteprodukter»: produkter av planteopprinnelse som ikke er bearbeidet eller bare har gjennomgått enkel bearbeiding som f.eks. maling, tørking eller pressing, i den grad det ikke dreier seg om planter som definert i nr. 5,
7. «skadelige organismer»: skadegjørere på planter eller planteprodukter tilhørende dyre- eller planteriket samt virus, bakterier, mykoplasma og andre sykdomsframkallende stoffer,
8. «produkt»: det aktive stoff som definert i nr. 3) eller sammensetningen av aktive stoffer i et plantefarmasøytisk produkt,
9. «basispatent»: et patent som beskytter et produkt slik det er definert i nr. 8), et preparat slik det er definert i nr. 4), en framgangsmåte for å framstille et produkt eller en anvendelse av et produkt, og som innehaveren har utpekt med henblikk på rutinen for utstedelse av et sertifikat,
10. «sertifikat»: det supplerende beskyttelsessertifikat.

Art 2. Virkeområde

For ethvert produkt som er patentbeskyttet på en EØS-stats^{2*} territorium, og som i egenskap av plantefarmasøytisk produkt og før det blir markedsført, er underlagt administrativ tillatelse i henhold til artikkel 4 i direktiv 91/414/EØF^{3*} eller i henhold til en tilsvarende bestemmelse i nasjonal lovgivning¹ dersom det dreier seg om et plantefarmasøytisk produkt som det er inngitt søknad om godkjenning for før direktiv 91/414/EØF ble iverksatt av EØS-staten, kan det utstedes et sertifikat på de vilkår som er fastsatt i denne forordning.

1 Jf. art 3 nr. 1 bokstav b.

2* Her må «medlemsstats territorium» forstås som «EØS-stats territorium».

3* Jf EØS-avtalen vedlegg II avsnitt XV punkt 6a [skal formentlig være 12a].

Art 3. Vilkår for utstedelse av sertifikat

1. Sertifikatet skal utstedes dersom følgende vilkår er oppfylt på søknadsdatoen i den **EØS-stat** der søknaden nevnt i artikkel 7 inngis:

- a. produktet er beskyttet av et basispatent som er i kraft,
- b. en gyldig tillatelse til å markedsføre produktet som plantefarmasøytisk produkt er utstedt i samsvar med artikkel 4 i direktiv 91/414/EØF eller i samsvar med en tilsvarende bestemmelse i nasjonal lovgivning; *med hensyn til denne bokstav og artikler som viser til denne bokstav, skal en tillatelse til å markedsføre produktet gitt i samsvar med en EFTA-stats nasjonale lovgivning¹ anses som en tillatelse utstedt i samsvar med direktiv 91/414/EØF eller en tilsvarende internrettslig bestemmelse i en medlemsstat i EF.*^{4*}
- c. det er ikke tidligere utstedt et sertifikat for produktet,²
- d. tillatelsen nevnt i bokstav b) er den første tillatelsen til å markedsføre produktet som plantefarmasøytisk produkt.

2. En innehaver av flere patenter på samme produkt skal ikke få utstedt flere enn ett sertifikat for produktet. Dersom det er til behandling to eller flere søknader som gjelder samme produkt, og som er innlevert av to eller flere innehavere av forskjellige patenter, kan det likevel utstedes ett sertifikat for produktet til hver av disse innehaverne.

1 Se lov 19 des 2003 nr. 124, tidl. lov 5 apr 1963 nr. 9.

2 Jf. fortalens betraktning 14.

4* Teksten etter semikolon i artikkel 3 nr 1 bokstav b er satt inn gjennom tilpasning i EØS-avtalen vedlegg XVII punkt 6a, jf EØS-komiteens beslutning nr 59/97 artikkel 1 annet ledd bokstav a.

Art 4. Beskyttelsens gjenstand

Den beskyttelsen sertifikatet gir, er ikke mer vidtgående enn den beskyttelse basispatentet gir,¹ og den omfatter bare det produkt som dekkes av markedsføringstillatelsen for det tilsvarende plantefarmasøytiske produkt, samt enhver anvendelse av produktet som plantefarmasøytisk produkt som det er gitt tillatelse til før sertifikatet utløper.

1 Jf. fortalens betraktning 13.

Art 5. Sertifikatets rettsvirkninger

Med forbehold for artikkel 4 skal sertifikatet medføre de samme rettigheter, begrensninger og forpliktelser som dem som knytter seg til basispatentet.

Art 6. Rett til sertifikatet

Retten til sertifikatet tilkommer innehaveren av basispatentet eller vedkommendes rettsetterfølger.

Art 7. Søknad om sertifikat

1. Søknad om sertifikat skal være inngitt innen en frist på seks måneder regnet fra den dag tillatelsen til å markedsføre produktet som plantefarmasøytisk produkt, nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b), ble utstedt.
2. Uten hensyn til nr. 1 skal en søknad om sertifikat inngis innen en frist på seks måneder regnet fra den dag basispatentet ble meddelt, dersom markedsføringstillatelsen foreligger før basispatentet er meddelt.

Art 8. Innholdet i søknaden om sertifikat

1. En søknad om sertifikat skal inneholde:
 - a. en begjæring om utstedelse av sertifikat, som særlig angir
 - i. søkerens navn og adresse,
 - ii. dersom det er utpekt en fullmektig, vedkommendes navn og adresse,
 - iii. basispatentets nummer og oppfinnelsens benevnelse,
 - iv. nummer på og dato for den første tillatelse til å markedsføre produktet, nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b), og dersom dette ikke er første tillatelse til å markedsføre produktet **innenfor EØS**,^{5*} nummer på og dato for den første tillatelsen,
 - b. en kopi av markedsføringstillatelsen nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b), der produktet identifiseres, og som særlig inneholder nummer på og dato for tillatelsen, samt et sammendrag av produktets egenskaper utarbeidet i samsvar med vedlegg II del A 1 (nr. 1-7) eller B 1 (nr. 1-7) i direktiv 91/414/EØF eller i samsvar med tilsvarende bestemmelser i nasjonal lovgivning i den **EØS-stat** der søknaden er inngitt,
 - c. dersom tillatelsen nevnt i bokstav b) ikke er den første tillatelsen til å markedsføre produktet som plantefarmasøytisk produkt i Fellesskapet, informasjon om det tillatte produktets identitet og den lovbestemmelsen som gir hjemmel for markedsføringstillatelsen, samt en kopi av kunngjøringen av denne tillatelsen i det relevante kunngjøringsblad eller, i mangel av slik kunngjøring, ethvert dokument som beviser at tillatelse er gitt, angir dato for tillatelsen og identifiserer produktet.
2. **EØS-statene**^{6*} kan fastsette at det skal betales en avgift for inngivelse av søknad om sertifikat.

5* Jf EØS-avtalen protokoll 1 punkt 8: Henvisninger til «Fellesskapets» territorium skal forstås som henvisninger til det territorium EØS-avtalen gjelder for etter EØS-avtalen artikkel 126.

6* Jf EØS-avtalen protokoll 1 punkt 7: Rettigheter for medlemsstatene skal forstås som rettigheter for avtalepartene i EØS-avtalen.

Art 9. ¹Inngivelse av søknad om sertifikat

1. Søknaden om sertifikat skal inngis til vedkommende patentmyndighet i den **EØS-stat** som meddelte basispatentet² eller i den **EØS-stat** det er meddelt på vegne av, og der markedsføringstillatelsen nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) ble utstedt, med mindre **EØS-staten** utpeker en annen myndighet for dette formål.
2. Meddelelse om søknad om sertifikat skal kunngjøres av den myndighet som er nevnt i nr. 1. Meddelelsen skal minst inneholde følgende opplysninger:
 - a. søkerens navn og adresse,
 - b. basispatentets nummer,
 - c. oppfinnelsens benevnelse,
 - d. nummer på og dato for markedsføringstillatelsen nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) og det produktet som identifiseres i tillatelsen,
 - e. om nødvendig nummer på og dato for den første tillatelse til markedsføring i Fellesskapet.

1 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 62 b, § 62 a (4).

2 I Norge Patentstyret, jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 7, § 62 b, § 62 a (2).

Art 10. Utstedelse av sertifikat eller avslag på søknad om sertifikat

1. Dersom søknaden om sertifikat og det produktet den vedrører, oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning, skal den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1, utstede sertifikatet.¹

2. Med forbehold for nr. 3 skal den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1, avslå søknaden om sertifikat dersom søknaden eller det produktet den vedrører, ikke oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning.²

3. Dersom søknaden om sertifikat ikke oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 8, skal den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1, oppfordre søkeren til å foreta rettelser av anmerkede mangler eller til å betale avgiften innen den fastsatte fristen.

4. Dersom oppfordringen i nr. 3 til å foreta rettelse av manglene eller til å betale avgiften innen fristen ikke etterkommes, skal søknaden avslås.

5. **EØS-statene** kan fastsette at den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1, skal utstede sertifikatet uten å undersøke om vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) og d) er oppfylt.

1 Jf. art 12.

2 Jf. art 3 og 8.

Art 11. Kunngjøring

1. Meddelelse om utstedelsen av sertifikatet skal kunngjøres av den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1. Meddelelsen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a. navn og adresse til innehaveren av sertifikatet,
- b. basispatentets nummer,
- c. oppfinnelsens benevnelse,
- d. nummer på og dato for markedsføringstillatelsen nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) og det produktet som identifiseres i tillatelsen,
- e. om nødvendig nummer på og dato for den første tillatelse til markedsføring **innenfor EØS**,
- f. sertifikatets gyldighetstid.¹

2. Meddelelse om avslag på en søknad om sertifikat skal kunngjøres¹ av den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1. Meddelelsen skal minst inneholde opplysningene nevnt i artikkel 9 nr. 2.

1 Jf. art 13.

Art 12. Årsavgifter

EØS-statene kan fastsette at det skal betales årsavgifter for sertifikatet.¹

1 Se lov 15 des 1967 nr. 9 § 62 b annet ledd, § 62 a (3).

Art 13. Sertifikatets gyldighetstid

1. Sertifikatet skal få virkning ved utløpet av basispatentets lovhjemlede gyldighetstid og være gyldig i et tidsrom som tilsvarer tidsrommet mellom den dag da søknaden om basispatent ble inngitt, og den dag da den første tillatelse til markedsføring **innenfor EØS** forelå, redusert med et tidsrom på fem år.

2. Uten hensyn til nr. 1 kan sertifikatets gyldighetstid ikke overstige fem år regnet fra den dag sertifikatet får virkning.

3. Ved beregning av sertifikatets gyldighetstid skal det tas hensyn til en første midlertidig tillatelse til å markedsføre produktet **innenfor EØS** bare dersom den umiddelbart blir fulgt opp av en endelig tillatelse for det samme produktet.

Art 14. Sertifikatets bortfall

Sertifikatet skal bortfalle

- a. ved utløpet av tidsrommet fastsatt i artikkel 13,
- b. dersom innehaveren av sertifikatet gir avkall på det,
- c. dersom årsavgiften fastsatt i samsvar med artikkel 12 ikke blir betalt innen fristen,
- d. dersom og så lenge det produktet som omfattes av sertifikatet, ikke lenger kan tillates markedsført som følge av at den aktuelle markedsføringstillatelse eller de aktuelle markedsføringstillatelser er tilbakekalt, i samsvar med artikkel 4 i direktiv 91/414/EØF eller tilsvarende bestemmelser i nasjonal lovgivning. Den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1, kan enten på eget initiativ eller etter anmodning fra tredjemann treffe beslutning om sertifikatets bortfall.

Art 15. Sertifikatets ugyldighet

1. Sertifikatet er ugyldig

- a. dersom det er utstedt i strid med bestemmelsene i artikkel 3,
- b. dersom basispatentet bortfaller før dets lovhjemlede gyldighetstid utløper,¹
- c. dersom basispatentet kjennes ugyldig² eller begrenses på en slik måte at det produkt sertifikatet er utstedt for, ikke lenger er beskyttet av basispatentets krav,³ eller dersom det etter at basispatentet er bortfalt, foreligger ugyldighetsgrunner som ville ha berettiget en slik ugyldighetskjennelse eller begrensning.

2. Med henblikk på å få sertifikatet kjent ugyldig kan enhver person innlevere en anmodning til eller ta rettslige skritt ved den instans som etter nasjonal lovgivning er kompetent til å kjenne det tilsvarende basispatent ugyldig.⁴

1 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 51, § 54.

2 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 52.

3 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 39 a.

4 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 52 b, § 63.

Art 16. Kunngjøring av bortfall eller ugyldighet

Dersom sertifikatet bortfaller i henhold til artikkel 14 bokstav b), c) eller d), eller dersom det er ugyldig i henhold til artikkel 15, skal den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1, kunngjøre en meddelelse om dette.

Art 17. Klageadgang

1. Beslutninger truffet i henhold til denne forordning av den myndighet som er nevnt i artikkel 9 nr. 1, eller av den instans som er nevnt i artikkel 15 nr. 2, kan påklages etter de regler som er fastsatt i nasjonal lovgivning for klager over tilsvarende beslutninger med hensyn til nasjonale patenter.¹

2. Beslutningen om å utstede sertifikatet kan påklages med sikte på endring av sertifikatets gyldighetstid dersom datoen for den første tillatelsen til å markedsføre produktet **innenfor EØS** ikke er korrekt angitt i søknaden om sertifikat omhandlet i artikkel 8.

1 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 26, § 27.

Art 18. Saksbehandling

1. I mangel av bestemmelser om saksbehandling i denne forordning skal de bestemmelser om saksbehandling som etter nasjonal lovgivning kommer til anvendelse på det tilsvarende basispatentet,¹ samt eventuelt de bestemmelser om saksbehandling som kommer til anvendelse på sertifikater nevnt i forordning (EØF) nr. 1768/92, få anvendelse på sertifikatet, med mindre det i den nasjonale lovgivning er fastsatt særlige bestemmelser om saksbehandling for sertifikater.²

2. Uten hensyn til nr. 1 kan det ikke nedlegges innsigelse mot et utstedt sertifikat.

1 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 kap. 2.

2 Jf. lov 15 des 1967 nr. 9 § 62 b, § 62 a (4).

Art 19. Overgangsbestemmelser

1. Et sertifikat kan utstedes for ethvert produkt som på det tidspunkt denne forordning trer i kraft, er beskyttet av et gyldig basispatent, og som første gang er tillatt markedsført som plantefarmasøytisk produkt **innenfor EØS** etter 1. januar 1985 på grunnlag av artikkel 4 i direktiv 91/414/EØF eller på grunnlag av en tilsvarende bestemmelse i nasjonal lovgivning.

2. Søknaden om sertifikatet nevnt i nr. 1 skal inngis innen seks måneder etter den dag denne forordning trer i kraft.

3. Dersom et basispatent i en EFTA-stat bortfaller mellom 8. februar 1997 og 2. januar 1998 fordi dets lovhjemlede gyldighetstid utløper, får sertifikatet virkning bare for tidsrommet etter den dag søknaden om sertifikat blir offentliggjort. Artikkel 13 får imidlertid anvendelse med hensyn til beregningen av sertifikatets varighet.

4. Med hensyn til nr. 3 skal søknad om sertifikat inngis innen to måneder etter 2. januar 1998.

5. Er det inngitt søknad om sertifikat i samsvar med nr. 3, skal dette ikke være til hinder for at tredjemann som, etter at basispatentet er bortfalt og før søknaden om sertifikat er offentliggjort, i god tro har utnyttet oppfinnelsen kommersielt eller gjort seriøse forberedelser til slik utnyttelse, skal kunne fortsette denne utnyttelsen.^{7*}

0 Se note til patentloven § 62 b.

7* Artikkel 19 nr 3 til 5 er satt inn gjennom tilpasning i EØS-avtalen vedlegg XVII punkt 6a, jf EØS-komiteens beslutning nr 59/97 artikkel 1 annet ledd bokstav d.

[Art 20.

I de medlemsstater der gjeldende lovgivning 1. januar 1990 ikke tillot patentering av plantefarmasøytiske produkter, får denne forordning anvendelse fra 2. januar 1998.

Artikkel 19 får ikke anvendelse i disse medlemsstatene.]^{8}*

0 Se note til patentloven § 62 b.

8* Artikkel 20 får ikke anvendelse etter EØS-tilpasning, jf EØS-komiteens beslutning nr 59/97 artikkel 1 annet ledd bokstav b.

Sluttbestemmelser

Art 21. Ikrafttredelse

[Denne forordning trer i kraft seks måneder etter at den er kunngjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.]

Denne forordning får anvendelse for Island og Norge fra 2. januar 1998.^{9*}

9* Forordningen får anvendelse for Island og Norge fra 2 januar 1998, jf EØS-komiteens beslutning nr 59/97 artikkel 1 annet ledd bokstav c. Forordningen vil ikke ha direkte anvendelighet i Island og Norge – i stedet gjelder EØS-avtalen artikkel 7.